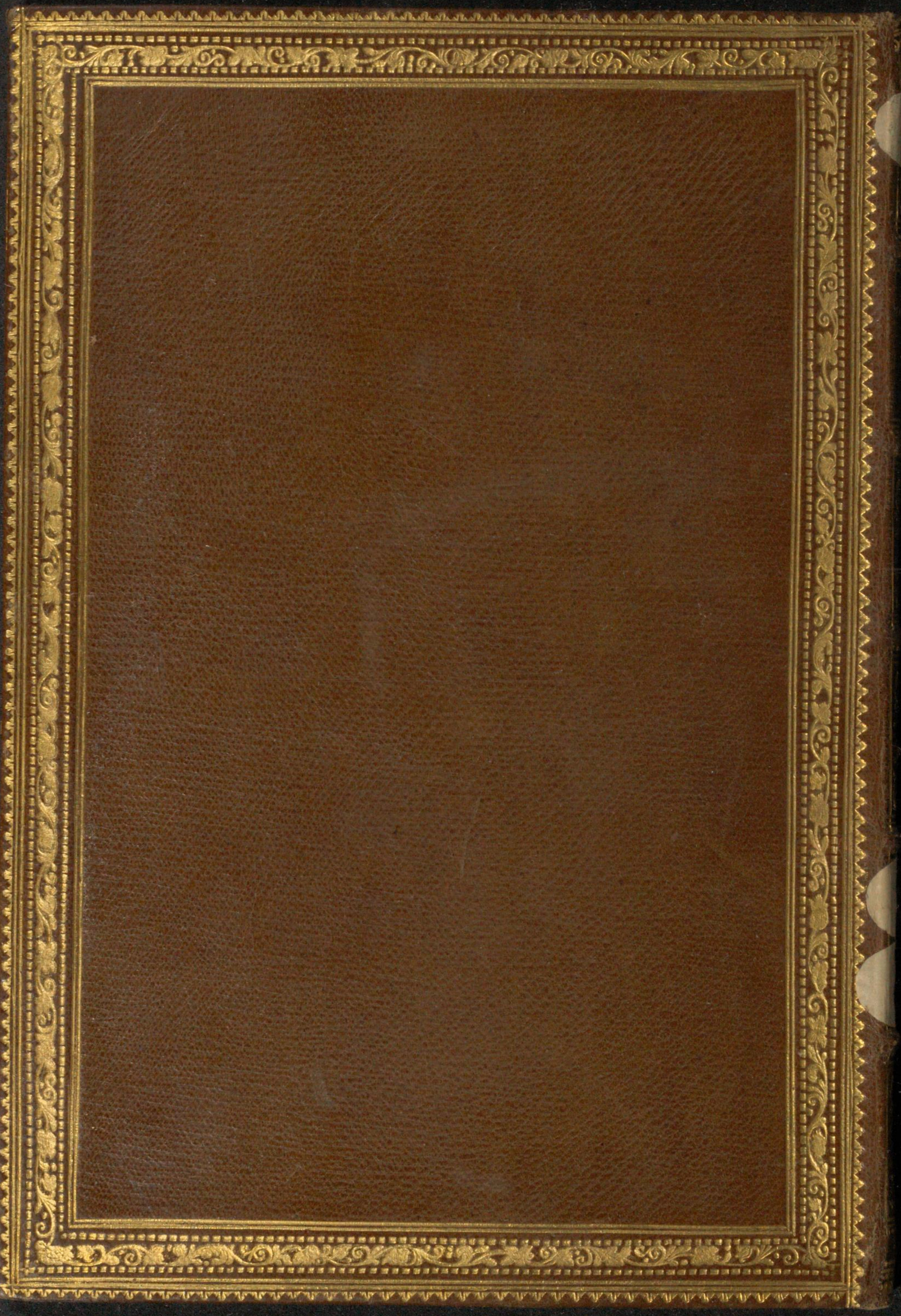
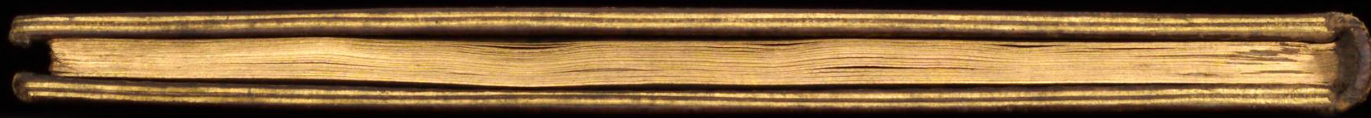
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

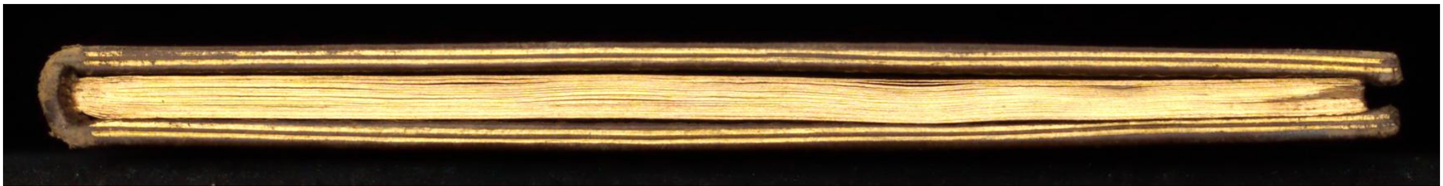
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

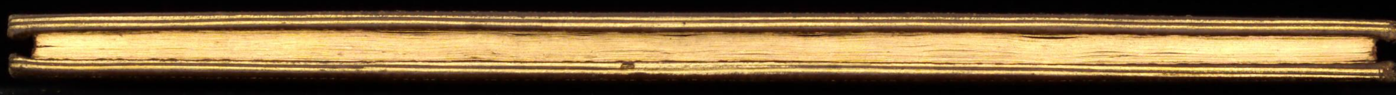
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

37º.

1887/
/1431

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

~~V.76.c~~
170 g 47
GW. 9277
CA. 672
(III)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

¶ De elegantijs terminoꝝ ex Laurētio valla et quorundā alioꝝ ſcd̄m ordinem alphabeti breuiter collectis

Auarus ꝛ auaricia ſp̄ in malā ſignificationem ſumunt̄ Et iō in ſcptura rephendit̄ auar⁹
Auidus ꝛ auiditas in bonam partem ſumūtur et honeſtę rei ſunt.
Aue ꝛ auete dicit veniēs ꝛ recedens Itaqꝫ ſalue dicit veniēs ꝛ recedens. Et ad ipſum veniētem reſpōdem⁹ Salue. Sʒ imperiti veniētes loco eius dicūt ꝓficiat. Et reſpōdent alij bn̄ veneritis ꝯtra elegantiā. Sʒ vale ꝛ valete tm̄ recedētes.
Audio te id eſt auribus accipio te Etiam eſt credo tibi.
Audio tibi id eſt tibi obedio
Auſculto te. i. audio te. Auſculto tibi. i. obtempero tibi.
Autē ꝛ vero ad diſtinguēdas ſentētias ponunt̄. Sʒ h̄ intēſt. ꝙ vero iungit̄ cū neqꝫ tum. age. ſane Iā em̄ illis p̄cedentib⁹ vt neqꝫ vero. iā ꝓo Autē iūgit̄ cū non p̄cedēte. vt nō autē vob mentior.
Auxilium do. auxilium fero vtrūqꝫ dicim⁹ Uerum opem do nō dicim⁹. ſed opem fero
Abundantia bonoꝝ eſt aliquid cauſę habens. Redundātia vero maloꝝ eſt ꝛ rerum inutilium.
Abdicare eſt filiū a bonis viuēte patre expellere. Exheredare vero eſt poſt mortem. teutonice onteruen
Abrogare eſt aliena auferre. vel eſt legē in ꝑte tollē. Derogat̄ vero toti legi. ſʒ Arrogare eſt nimiū ꝛ inſolēter ſibi tribuere.
Abſtinētia eſt qua q̇s ſe abſtinet ab alienis nulli iniuriam inferēdo. Cōtinētia qua q̇s cōtinet ſe a ſuis ꝛ eſt reſpectu voluptatum
Accola dicit̄ qui ad locum habitat ꝛ ꝓpe. ideo quicūqꝫ iuxta aq̄s habitāt accolę dicunt̄. nec refert an in ſuo an in alieno Sʒ qui ī montib⁹ domos vrbeſqꝫ poſitas habēt incolę dicunt̄. Qui iuxta montes accolę ſunt. ideo nō immerito in pſalmo legendū eſt. Et iacob īcola fuit ī terra cham. qꝛ vox greca ꝯſētit vt ait Laurēti⁹
Accuſare eſt apud iudicem vel alium quempiā crimen obijcere. peccaſſe ſignificare ꝛ oſtēdere. Incuſare eſt alteri⁹ mores cum q̄rela rephendere. eo ꝙ ab illo iniuria ſis affect⁹ Et nō eſt accuſare

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

maioris de minori. Nec incuſare ē minoris de maiori
Ad ēt iuxta. vt adeſt petrꝰ Secundo cōtra. vt ad illum pugno.
Tercio cauſam vt ad quid veiſti. Quarto circiter vt ſunt ad ſex milia. Quinto valde. vt admirandum eſt
Adeo cum adiectiuo ſignificat valde. vt vir adeo bonus. Etiam ſignificat intātū. pſertim qñ ſequit̄ vt quantū vt ſicut petrꝰ adeo ſtudet vt omnes ſocios excellat.
Adulari eſt voce vel geſtu inſeruire vel fauorē alicuiꝰ captare
Aſſentari eſt inſidioſe ꝛ falſo aliquē laudare. Blādiri ꝓpe ad tactum pertinet. Et per trāſlationem ad alios ſenſus. ꝛ quandoqꝫ ad animū refertur. Item blandiri ꝛ adulari etiam in mutis animalibꝰ cadunt. vt in cane patet. aſſentari vero non.
Afficio ꝛ afficior ſignificationē variāt ſecūdum ablatiuū ſibi adiunctum. vt afficio te voluptate. i. tibi voluptatem affero
Afficio te laudibꝰ. id eſt te laudo. afficio te ꝓmotione vel honore id eſt te ꝓmoueo. vel honoro. Ita afficio inimicos dolore triſticia ꝛc̄. Item afficior dolore. id eſt doleo. afficior gaudio. id eſt gaudeo. afficior triſticia. id eſt triſtor
Alias cōiunctio aduerſatiua. id eſt alioquin. vt doctꝰ vir ꝛ alias malus Alias etiam aduerbium tp̄is. i. alio tempore
Etiam eſt ſepandi pro aliter.
Alter de duobꝰ Sꝫ alius de multis a duobꝰ dicit̄ in ſcriptura
Alter alterius onera portate. Alter pro aliꝰ ponit̄ more greco
Si vero plura ſunt ſꝫ nō in duas ptes diuiſa. per alter loquendum ē ꝛ non per aliꝰ. vt duplices ſunt homines. vni boni alteri mali. Et alteri alteros pſequūtur. nō alij alios dicēdum erit.
Altilia nō ſolū dr̄ ab ala ſꝫ etiā ab alēdo. etiā porcos ſignificat.
Allucinare a luce ē nō vana ſomniare. ſꝫ errore ꝛ caligie aberrā
Amare plus eſt qꝫ diligē. Adamare eſt amatorie amare
Ambitio ambitus ambitioſus in nimia animi honoris ꝛ laudis cupiditate ſunt. nō autem diuitiaꝝ. Nam qui preter modum cupit honores ꝛ laudem. ambitioſus eſt.
An cū interrogatiōe ꝛ ſine ea vtimur vt dubito an viuat. aut mortuꝰ ſit. ꝯiūctio nō indicatiuo dubitatio dat̄. male nō dubitatiue Scio an viuat. an ſiue vel mortuꝰ ſit. ſed bene ꝑ aut. vt ſcio aut mortuꝰ ē aut egrotat Indicatiuo āt vbū ſciētie aut opīonis dat̄
Anniculus id eſt res vnius anni. Bimus res duoꝝ annorum.
Trimus trium. Quadrimus quattuor annoꝝ vt vinum eſt an

niculum. Et frumētum bimū. trimum. De pueris tamē magis per diminitiuū loquimur. vt hic puer bimulus eſt. trimulus. Quadrimulus. ſed Annulus eſt diminitiuū ab annus

Aparitores ſunt qui cameras domos vel templa ornāt

Apud pſonam ſignificat ꝛ locū in quo ſine motu. vt libri apud me ſunt ꝛ pecunia apud thezaurꝫ. id eſt in. quare vado apud dominum. vel apud domum male dicit. Penes vero dominum ac ptātem ſt. vt fides dictorum meorū apud autores eſt. pecunia penes diuites. hoc eſt in illoꝝ autoritate ꝛ ptāte

Aſſeuerare eſt int argumēta ꝛ ꝓbationes. vim animū motumqꝫ admiſcere. quare aſſeueratio magis eſt qꝫ probatio

Aſſueſcere ꝛ cōſueſcere dtō iungunt. Deſueſcere ablatiuo mediā te ppōne. vt aſſueſco latinitati. Deſueſco a barbarie. deſuet9 a latinitate. Aſſuefacio ꝛ cōſuefacio iunguntur accō cum dtō. vt aſſuefacio me bonis moribus.

At oratorium eſt. Aſt poeticū eſt vt poſitione longa fiat.

Auctionari eſt publice in foro quę ad ſuperlectilē ſpectāt vendere. Inde Auctio eſt talis in publico venditio

Ellū eſt tum ipſa pugna tum etiā totum tēp9 quo in militia ſum9. quā illiterati guerrā vocāt. qd barbarꝫ eſt. Prelium vero ꝛ certamē eſt ipſe armoꝝ cōflict9. certamen etiam verboꝝ eſt.

Bibere neceſſitatis eſt. Potare ſuperfluitatis.

Biduo triduo. quatriduo ꝛ non vltra

Bifariam triſariam. quadrifariam. omnifariā. ꝛ nō vltra dicit

Bimode. trimode. diuerſimode. omnimode. nō dicunt. ſed bifariam diuerſo modo. omni modo

Binoctio Trinoctio Quadrinoctio ꝛ nō vltra dicitur.

Bipertito Tripertito Quadriptito ꝛ nō vltra dicitur

Bipes qui duos habet pedes Sꝫ Bipedalis eſt qui lōgitudinē habet duoꝝ pedum

Cauere cū iungit accō eſt vitare. vt viciū caueo. Cum vero abltō ſt puidere. vt lege cautū eſt ꝛ mediante ppoſitiōe. vt ab hoſte cauendū eſt.

Calumniari ꝛ cauillare nō differūt ſignificāt falſa crimina intēdere ſeu per fraudem mendacij ꝛ vincēdi cauſa in litibus alios vexare. Inde

Calumnia id eſt fraus ꝛ dolus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Capitiũ ꝑ i ⁊ nõ v in ſecũda ſyllaba eſt tegimen capitis.
Catalogꝰ ſermo vel ſcriptura ẽ numeꝝ vel ordinẽ reꝝ demõſtrãs
Catuli licet a canibꝰ dici videat᷑. tamẽ etiam ſignificãt ferarũ ſer
pentumq; filios. Pulli pecudis ſunt fetus auium ſiue piſcium.
Hinnuli ceruoꝝ. leporum. ⁊ ſimilium
Ceu ꝓ vt capit᷑. imperite ponit᷑ pro ſiue.
Certe affirmat et e in o mutat. Cum ſcio ⁊ ſimilibꝰ verbis iungi
tur. vt certo ſiue manifeſto ſcio ꝓ manifeſte. Aperto ꝓ aperte.
liquido ꝓ liquide. tuto ꝓ tute. ⁊ ſimilia. Capit᷑ etiam pro ſaltem.
vt ſi nõ licet tangere. certo videre licet.
Crepitꝰ ſonus eſt violentꝰ ex impulſu reſultãs. Sz ſtrepitꝰ fit ex
corpoꝝ tactu. vt pedũ manuũq; ſiue reꝝ colliſiõe Fremitꝰ immo
dicus ſtrepitus dicitur vt fluctuum maris vel hominis excan-
deſcẽtis. Fragor arboꝝ. Stridor eſt acrior ⁊ q̃ſi ſibilãs colliſio.
Circa eſt iuxta Circum vero vndiq;
Circiter nõ ſolũ dcõni tꝑis p̄ponit᷑ vt circit᷑ kalẽdas. Sz etiam
dictiõi numeꝝ ſignificãti vt debes mihi circit᷑ duos ducatos Im
periti vero ꝓ circiter circa ponũt. vt ẽ circa horã ꝑmã. Cis ⁊ ci-
tra iuxta ſignificãt. ſz de iſta ꝑte. Cis p̄ponit᷑ ꝓprijs noibꝰ fluuio
rũ ⁊ montiũ. vt cis rhenũ. cis alpes Citra ꝟo alijs vt citra tẽplũ
Citra etiã ꝓ ſine ponit᷑. vt nobilis ẽ citra ꝟtutẽ nemo
Cõmendo te dño hoc eſt ꝯmitto. Sz ꝯmẽdo te ad dñm. i. te lau
do Recõmẽdo te. lr̃e recõmẽdaticię. barbara ſunt. q2 re abũdat.
Cõmentariũ elegãtiſſimi. Cõmentum iuniores dicũt
Comes eſt qui alterius ductum ſequit᷑. Sz comis ẽ benignꝰ ⁊ faci
lis qui alijs nõ grauate inſeruit.
Collega in officio eſt. Conſors vero in premio.
Cõmodamus que eadem reſtuimꝰ. vt libros. veſtes.
Mutuamus que non eadem reſtituũtur. vt pecunia
Cõmunit᷑ ita loquit᷑ id barbaꝝ ẽ. Sz ſimul. parit᷑. vel ꝯiunctĩ.
Compenſare ſed nõ recompenſare dicitur
Compos animi. mẽtis ſanitatis id ẽ illa habeo. Cõpos aũt voti
optati. victorię. i. oꝑa mea atq; labore obtinui vel obtineo.
Coniecto ⁊ coniecturam facio idem ſunt.
Coniuncte non coniunctim dicendum eſt
Cõuenit hoc mihi tecũ. i. cõſtat ⁊ cõtrouerſia caret
Cõuenit hoc mihi. i. decens ⁊ cõueniens eſt
Conuentus religioſorum pro illorum habitaculo male dicitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Sed pro aliquoꝝ cõgregatione capit̃. vt frequens hoīm ꝯuẽtꝰ
Cõciliamꝰ nobis alicuiꝰ amorẽ laudẽ. famã honores ⁊ ſilia.i. cõ
paramꝰ. Conciliant̃ noui ⁊ ꝓprie inferiores ſuperioribꝰ Recon
ciliantur vero antiqui.

Confidens in malam ſignificationẽ capit̃. vt audax cõſidens.
Interdũ in bonũ capit̃. vt ꝯfidẽs ꝯſtãs ⁊ grauis.

¶ Cõſanguinitatis nomina.

Auus eſt pater mei patris ⁊ matris
Proauus eſt pater aui paterni vel materni.
Auũculus eſt frater patris ⁊ matris mee
Amita eſt ſoror patris Matertera matris ſoror.
Uitricus eſt matris vir. filijs. ex alio viro natis.
Nouerca eſt patris vxor. liberis ex alia vxore natis.
Priuignus teutonice ſtiefſoen. Priuigna ſtiefdochter
Conſobrinus ſororis mee filius. Gener eſt vir filie
Glos eſt fratris tui vxor. Nurus vxor filij
Nepos ẽ luxurioſus Etiã natꝰ eſt ex filio vel filia. Uſurpant li
cet inepte pro filio fratris aut ſororis
Socer eſt pater viri vel vxoris Socrus eſt eoꝝ mater.
Cõſularis dicit̃ qui cõſulatũ ⁊ magiſtratũ geſſit. vt pater meus
eſt vnus cõſularium. een vã der wet oft raetſman
Cõſulo te.i. ꝯſiliũ peto abs te. Cõſulo tibi.i. do cõſilium.
Conſulũt iudices frequẽtiꝰ dicit̃ cõſultãt vel deliberant
Cõſultus eſt prudens ⁊ ſciens a quo cõſilium eſt petendũ.
Cõſultor capit̃ tam ꝓ eo q̇ petit ꝯſiliũ. q̄ꝫ ꝓ eo q̇ dat illud.
Contra. ecõtrario. ecõuerſo. ediuerſo. eregione latine dicuntur.
Sed econtra barbarum eſt
Cõtrarior nõ dicit̃. ſed aduerſor ſiue cõtrarius ſum.
Cõtentor ergo barbaꝝ eſt. latinum vero cõtentus ſum
Copia libri vel litteraꝝ male dicit̃. Bene vero exemplar vel exẽ
plarium. Copia eñ ptãtem ſ̃t. vt facio tibi mei videndi copiam
Etiam ſ̃t abundãtiam. vt copia annonę. In plurali vero. ⁊ qñ
qꝫ in ſingulari denotat abũdantiam militum
Cordetenus ⁊ mentetenus imperiti dicunt. Periti vero memo-
ria teneo. memoriter pronuncio.
Correſpondeo nõ dicit̃. ſed reſpondeo ſine con
Cum prepoſitio p̄poni debet dictioni comitem ſignificãti. vt cũ
bonis ambula. Dictioni ſignificãti inſtrumẽtum non iungitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Male em̄ dicit̃ cum oculis vidi. cum baculo ꝑcuſſi.
Cum ⁊ tum ſibi reſpōdent v̄bum indicatiui fere ſemꝑ poſtulant
Et cum iungit̃ illi quod min⁹ eſt. Tum vero illi qđ maius Idē
qꝫ ſuppoſitum petunt. vt petr⁹ cum doct⁹ tum bonus eſt. Male
dicit̃ petr⁹ cum doctus eſt tum ei ſtudendū eſt.
Quintilian⁹. Qđ cum oīb⁹ confitēdum eſt. tū nobis ꝓcipue q̄
rōēꝫ dicēdia bono viro nō ſeꝑam⁹. i. omnib⁹ multum mihi vero
maxime. Cicero de amicicia. Cum ſępe multa tum nemini domi
Idē. digna mihi res cū omni ꝯgnitiōe. tum nr̄a familiaritate vi
ſa eſt Sꝫ cum pro q̄uis nō indicatiuū. ſꝫ cōiunctiuū. ⁊ nō tum
ſꝫ tamē poſt ſe req̄rit. Cicero. ſatis ne ꝯſtant̃ facē videamur q̄ cū
precipi nihil poſſe dicam⁹. tū ⁊ alijs de reb⁹ diſſerē ſileam⁹
Cunct⁹. a quiſqꝫ differt. q2 poſitiuo ⁊ īterdū ꝯꝑatiuo iungit̃. vt
cūcti boni. cūcti meliores. Sꝫ quiſqꝫ ſuꝑlatiuū poſtulat. vt ſuꝑ
patuit. vt optim⁹ quiſqꝫ. nō bon⁹ quiſqꝫ. Itē cuncti ſꝫt oēs. ſꝫ cō
iunctos ⁊ ꝯgregatos. Oēs vero etiā ſi in diuerſis locis ſint
Curioſus a nimia ⁊ peruerſa cura dicitur. Ideo in malam capi-
tur ſignificationem
Curuū a ſuꝑiori Cōuexum ab īferiori ꝑte dicit̃
E ꝓpoſitio cōpoſita in ꝯpōne qn̄qꝫ auget. vt de ꝑmo
qn̄qꝫ priuat. vt demens. Interdū ſꝫt deorſum vt deſcē
do. Capit̃ etiā ꝓ valde vt deamo. Etiā redūdat vt de-
mortu⁹. Qn̄qꝫ mutat ſignificatū vt derideo.
Deitas a recentib⁹ grāmaticis vſurpat̃. Ab elegantiſſimis vero
diuinitas dicitur.
Deuenim⁹ ab altiori ad humiliora. Sꝫ ediuerſo. Peruenimus
ad altiora. vt ꝑuenim⁹ in montem. ad diuitias
Debeo ſępe redundat imperite. vt magiſter ꝓcepit vt debeam ſtu
dere. inepte dicit̃. ſꝫ vt ſtudeam dicendū eſt.
Dedo eſt ad ꝑpetuū ⁊ hoſtib⁹ ſe dare. Inde Dediticij qui deſperā
tes ſe ⁊ ſua hoſtibus tradūt. vel qui illorū timore altiori. ⁊ potē
tiori ſe cōmittunt.
Defacili inepte dicit̃. ſed facile
Defect⁹ male ponit̃ ꝓ culpa vt cū dr̄ defectu medicoꝝ multi pe-
rierūt. ꝓ culpa medicoꝝ. Nā is defectu. i. carētia medicoꝝ perit
cui medic⁹ preſto nō eſt. Ita quoqꝫ male dicit̃.
Deus parcat tibi tuos defect⁹. ſꝫ tuas culpas dicendū eſt.
Demū cum is ea id vel ita iunctū. ſꝫt ſolum vt ea demū tibi cura

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

eſt. vt mihi ita demum ſatiſfacias
Denuo ſignificat de integro. ⁊ nõ itertim.
Dietum barbare dr. latine vero quotidie vel in ſingulos dies
Difficile ⁊ difficulter dicit. non autem difficiliter
Dimidiatus eſt q̇ in ptes duas diuiſus ē Dimidius vero vel dimi-
diū eſt ps dimidia illius dimidiati. Ideo nõ bn̄ dr dimidiū libꝝ le
gi. dimidiā miſſam audiui. ſʒ dimidiatū vel dimidiatā.
Diſertus eſt qui poteſt ſatis dilucide apud mediocres hoīes dicere
Eloquens vero q̇ poteſt augē vel ornare quę vult
Diſcere eſt vt intelligas. Ediſcē vt memoriter cõplectaris
Dediſcere vero quod didiciſti obliuiſci
Diſcretio ꝓ ſapiētia inepte dicit. ſʒ latine ꝓ diſtinctione.
Diſturbiū barbaꝝ eſt. latinum vero impedimentum
Do tibi lrās tanqʒ tabellario vel nūcio. Do ad te lrās ſcʒ ad te ꝑ
ferēdas. Aliqn̄ ſimul iunguntur. vt dedi petro ad te lrās meas.
Item dabis mihi pœnas. hoc eſt tu ſuſtinebis penas
Doceo talem libꝝ imperite dicit Nam nõ docet liber ſʒ legit
Diſcipulus vero docetur vel res ipſa
Docilis eſt q̇ facile docet. Docibile quod facile diſcit. pro quo
vſitatius perceptibile dicitur.
Doctus eſt qui rationem tantum nouit. Peritus qui experientia
doctus eſt. ⁊ cum experientia conſuetudinem habet.
Domus duos habet gtōs. vnum ſecūde. vt domi qui ſt locum ī
quo ſtat domus. Et ille caret ſępe rectore. vt pr eſt domi ⁊ non do
mus Alius gtūs eſt quarte. vt domus qui ſignificat ipſum totū
corpus ceu edificiū. vt edificauit pater meus partē domus ⁊ nõ domi
Dono tibi munus. i. do Dono te munē. teu. beghyftigē. qn̄ʒ gr̄a
premij. qn̄qʒ gr̄a beniuolētie vt dij imortales quibus ⁊ quātis me
donatis gaudijs. Ita dicit dono tibi libertatē ⁊ dono te libertate
et poſſeſſionibus multis
Dudū ⁊ iamdudū de paruo tpe dicunt. ⁊ pauloante ſignificant.
Et iprope ponunt qn̄qʒ dic traicendē. Ideo inepte dicit. Jādu-
dū a ſtudio vaco. ſʒ iampridē. dudū ad me ſcripſit. ſʒ nuꝑ dicen
dū. Itē pridē ⁊ iā pridem vel nuꝑ de menſe vel menſibus. de anno
vel annis dicunt. Sʒ iamolim. iamdiu de multo lõgiori tempe
Hinc eſt ꝙ laurētius reprobat macrobiū dicentē. Jamdudum in
quit hęc q̄ro ab ariſtotele. ⁊ ꝓpoſita eſt ⁊ ſoluta cū dicē debuiſſet.
Jampridem autem potius. Jamolim De iſtis videatur etiam in-

iamolim ⁊ iamdudum
Durare cõuenit rebus malis perferẽdis. Virgilius. Durate ⁊
voſmet rebus ſeruate ſecundis
Vadere eſt p difficultates ad aliq̄d peruenire
Ecce iungit̃ in pſa ntõ. vt ecce homo. Sed in verſu
iungit̃ accõ. vt ecce duas aras
Efflagito eſt vehementer ⁊ plusq̄ꝫ poſtulare. vt fac
hoc efflagito
Elapſis dieb⁹ feci. hoc barbaꝝ eſt. latinum vero exactis ſuperio-
ribus diebus.
Eminus ſt e longinquo. vt lapidib⁹ eminus pugnamus
Cominus ſignificat a ꝓpe. vt gladio comin⁹ pugnamus
Eque atq̄ꝫ illum amo hoc eſt pariter ſicut illum te amo
Et pręter generalem ſignificationẽ ſępe capit̃ expoſitiuę vt nix
candida ⁊ alba eſt. Nõnunq̄ꝫ ꝓ nam capit̃. vt audiuiſti ⁊ fama
fuit. ꝓ etiã capit̃. vt ieſus nat⁹ de maria ⁊ ipſa ꝟgine.
Et ſępe duplicat̃ venuſtius in reb⁹ diuerſis. vt te mirantur ⁊ ci-
ues et hoſtes
Aereum eſt qd̓ totũ ex ęre eſt. Aeratum vero qd̓ in parte.
Ergo ⁊ igit̃ adhibent̃ breuioribus concluſionibus
Quare. quamobrem. quaproꝑ t̃ maiorib⁹ concluſionibus:
Aeſtimo pertinet ad preciũ ⁊ eſt cõſiderare ⁊ taxare. Et dicit̃ ab
ęs ⁊ thime gręce qd̓ eſt ꝑcium latinę
Exiſtimo autem eſt opinor. iudico. Et prius eſt ęſtimare. dein-
de exiſtimare.
Etſi. q̄ꝫq̄ꝫ. tametſi in principio exordioꝝ ⁊ orationũ indicatiuo
verbo iungi debent Raro alijs modis niſi in alijs clauſulis. Cice
ro. Etſi negocijs ſęcularib⁹ vix ſatis ſuppeditare poſſumus. Ex
compoſita intentiua eſt vt expleo. Extra ſignificat. vt excludo.
Ad ſiue pro ſignificat vt ex dignitate. vſu vtilitate
Exanimatus. i. timens ⁊ perturbatus. Exanimis mortu⁹ eſt
Exemplũ eſt incorꝑale. ⁊ ipſa res quã imitamur. aut deuitam⁹.
Exemplum vero corꝑale eſt ex quo ſimile facim⁹ Raro alterum
pro altero ponit̃. Exemplariũ ꝓ exemplar q̄n̄q̄ꝫ legitur
Exercicium iuniores aiunt. Exercitatio vero latiniſſimi.
Excubię diurnę ſunt ⁊ nocturnę Virgili⁹ tantũmodo nocturnę
Extempore eſt ex improuiſo ⁊ immediate vel extemporis con-
ditione;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Auſtum. i. proſpeꝝ a fauendo. Infauſtum eſt impro
picium infortunatum
Faber dr̄ nō ſolū metalloꝝ vt vulg⁹ credit. nec ligno
rū tm̄. ſꝫ oīm etiā vtentiū malleo ad edificiū. Et ideo
cū adiūcto dicendū eſt faber lignari⁹. faber argētarius.
Facies a natura eſt. ⁊ ad corp⁹ referł. Inde ſuꝑficies. Sꝫ vult⁹
a volūtate eſt ⁊ ad eam refertur.
Faciliter barbaꝝ. latinum vero facile.
Facinus eſt factum. ⁊ in malā ſignificationē ſumił. ⁊ in bonam
ſcd̄m adiectiuū ſibi adiunctum
Factio eſt maloꝝ conſenſus ⁊ conſpiratio ⁊ ciuium diuiſio Inde
factioſi ſunt talē diuiſionē ꝑ fas aut nefas faciētes Seditio ꝓo
cū res ad manū vocał cū pp̄lo ſecū diſcordāte a ſeorſum dicta
Fateri eſt coacte Profiteri vero ſponte. Inde ꝓfeſſor ⁊ profeſſio
Flagrans per l ſignificat incendio ardens flatu vel flāma. Sed
fragrans per r odorem ſignificat
Fenero tibi id eſt pecuniā ad vſuram tibi do
Feneror abs te eſt pecuniam ad vſuram a te recipio.
Fero ⁊ perfero lrās dicimus. nō autem affero
Feſt⁹ a ū. ad feſtū ꝑtinet. vt ē dies feſt⁹ Sꝫ Feſtiu⁹ a um ad res
alias ꝑtinet. vt feſtiua orō id eſt iocunda ⁊ lepida. Feſtiuū caput
id eſt lepidum
Flere ē cū lachrymis. Gemē eſt pectore dolē. Plorare ē voce fle
bili ⁊ effuſa dolorē ſuū apire. Plāgē eſt mēbroꝝ ꝑcuſſiōe ſeu do-
lore affligē. Eiulare ē voce ſublata flere qd̄ magis mulieꝝ ē Vo
ciferari ē voce effrenata. nō ſolū dolorē. ſꝫ indigtionē oſtendere
Lamētari ē voce q̄rula triſtiqꝫ orōne ſuā cladē teſtari Luct⁹ eſt
dolor q̄ ipo vultu ⁊ aſpcū exteri⁹ ſignificał. q̄nqꝫ capił ꝓ lugubri
Frequēs loc⁹ vbi multi habitāt. vt oppidū. aut mul- (habitu
ti diuerſanł. vt foꝝ platea. Dicił etiā de re aīata vt miles eſt fre-
quēs. i. creber ⁊ aſſidu⁹. pp̄ls ē frequēs. ſcholaſtici ſunt frequen
Fret⁹ ſū. i. ꝯfiſus ſū. nō capił ꝓ vſus ſū (tes. i. nūeroſi ⁊ multi
Fio hꝫ ꝯpoſita. vt calefio. frigefio. q̄ in vſu nō ſunt apud doctos
ſꝫ loco eoꝝ caleſco frigeſco. Pleraqꝫ tn̄ ſunt in vſu vt madefio pa
tefio. Quę autem in ſco terminantur ſignificant paſſionem in-
trinſic⁹ cauſatam. Sꝫ quę in fio ſignificāt paſſionē extrinſec⁹ il
latam. vt caleſco ab intra. calefio ab extra
Fiēdus a um. nō dicił Sꝫ faciēdus a um

Fidem habeo tibi id est tuis ꝟbis credo. Inde fideiuſſor.
Sz do fidem est aliquid ſanctę ꝓmitto Perfid⁹ eſt qui fidem datam violauit. Inuidus vero cui nō eſt fidendum. Supra vel vltra fidem eſt plusq̄z credi poteſt.
Forem res ret. ſt idē qđ eſſem eſſes eſſet. Sz fore ſt nō ſolū eſſe ſz futuꝝ eſſe. Et ideo nō pt iungi participio futuri tpis vt nō debet dici. Scio petꝝ fore lectuꝝ qꝛ ē nugatio Si addat ꝑticipio in dus. hoc autē trāſit in vim noīs. aut eſt nugatio.
Ratiarūactio ꝓpe ⁊ elegāter dicit. Et iungit cū ago cum habeo ⁊ refero
Gratias ago ꝟbo. Grās habeo animo. refero grās eſt facto. vel reddo gratias. Caueas ne dixeris regratioꝛ vobis quia barbarum eſt
Grates poeticum eſt. raro oratorium Redire in gratiam eſt reconciliari. etiam cum inanimatis
Gratificari ꝓpe eſt cōferre. vt de⁹ gratificat hominibus
Gratum facio eſt obſequoꝛ ⁊ inſeruio
Gratulari eſt ꝟbo teſtari te gaudere de bona fortuna aut fœlicitate. aut ꝓmotione alteri⁹ Etiam gratulari qn̄qꝫ dicim⁹ ꝓ eo qđ ē grās agere. ſz fere nō niſi dijs immortalibus
Gratari in eadem ſignificatiōe accipit. ſz poeticum eſt
Genera qn̄qꝫ ſpēs nominant. vt quot ſunt arboꝝ genera
Glorioſus capit in bonam ꝑtem. vt glorioſus martyꝛ. Et ī malam vt glorioſus hō vt miles. Cętera in oſus fere ſemꝑ in malā ſignificationem capiuntur. vt cerebroſus. vinoſus. capitoſus. famoſus ⁊c̄. Ideo male dicit famoſo aut famoſiſſimo collegio vel domino. Sz famatiſſimo dn̄o vel collegio dicendū eſt.
Gnatus/i. filius. Gnata id eſt filia poeticum eſt.
Aud ſec⁹ ſentio. i. non aliter Et ponit ſępenumero ī eadem orōne cōtinuo. vt haud ꝓ non. ⁊ ſec⁹ ꝓ aliter. Ponunt interdū cum atqꝫ. vt haud ſec⁹ ſentio atqꝫ tu. q̄ꝫ tu. haud q̄ꝫq̄ꝫ id eſt non.
Habeo beniuolētiam ad te non dicit. Sz gero beniuolētiam in te vel erga te.
Habeo tibi grās. nō regratioꝛ tibi dicendum eſt.
Habeo polliceri vel pollicēdum. Habeo audire vel audiendum ab elegātiſſimis dicit ꝓ pollicēdum vel audiēdum eſt mihi
Hei datiuo iungit vel accō. vt hei mihi. hei miſeriam

Heu ntõ ⁊ accõ iūgit᷑. nõ dtõ. vt heu priſca fides.
Heu me miſeꝝ. heheu nullum caſum regit.
Hęreſis ⁊ ſecta nihil differūt. niſi ꝙ alteꝝ gręcū alteꝝ latinū.
Hic in plurali vnico. i. et e ſcribit᷑ vt hi ⁊ his. Ita hę ⁊ is. Sed
es i duplo ſcribet᷑. vt ij vel ijs. et eę fœminę.
Hiſcē capit᷑ ꝓ loq̄. aut os ad loquēdū aꝑire vt q̇d habes qđ hiſcē
audeas Dehiſcē ē deorſum peſſumqꝫ aperire. vt terra dehiſcit
Hoſpitium nõ eſt vt imperiti dicūt taberna vel diuerſoriū ſꝫ eſt
ius amicicię quę inter hoſpites hoc eſt amicos ⁊ extraneos eſt
Inde Hoſpitalis Hoſpitalitas.
Humanitas nõ ſolum beniuolētiam ⁊ comitatem latini dicen-
dam putauerūt. ſꝫ etiam ſtudiorum artiumqꝫ appetitum. Inde
humanitatis artes dictę ſunt
Humidum qđ intra extraqꝫ humectatum eſt vt ſpongea. humi
dum vero extrinſecꝰ tantū. vt ſigillū
Humilę pręter ſignificationē cõmunem qđ eſt deuotū. etiā vilę
et abiectū ſt vt iſte eſt de humili genere.

Am elegāter vſurpat᷑ quaſi ꝓ tūc. vt ſi hęc ſtudueris
pręcepta. iam elegās eris. Item capit᷑ iam ꝓ interea
cum vero iunctum. vt iam vero id eſt interea. Item
capit᷑ ꝓ nuncnunc cum geminat᷑ vt iamiam latinus
es. Sed notādum quod ſequitur.
Iamolim ⁊ olim iam. Diu ⁊ iamdiu. idem ſignificare videntur.
id eſt iam a longo tempore. Olim etiam ꝓ futuro apud poetas
capit᷑. Etiam ꝓ aliquādo Nõnunq̄ꝫ pro iam dudum. Diu vero
nihil aliud ſignificat q̄ꝫ per lõgum tempꝰ. vt diu nauigaui. diu
equitaui. nõ autem diu receſſi. diu equū aſcendi. ſed nuꝑ receſſi.
aut dudum receſſi. vel equū aſcēdi. Cauēdum eſt ne ꝟba quę mo
mentaneam actionem ſignificāt. his aduerbijs iam diu ⁊ diu. iā
olim ⁊ olim applicētur. quare non recte dicit᷑. iamdiu publicaui
opus hoc. iamdiu vxorem duxi. ſꝫ iampridem vel iamdudū. quę
dicunt᷑ de re vel actione immorāte. licet recte dicatur. iamdiu eſt
opus publicatum. qꝛ hoc ſignificat᷑ continuatio tꝑis quo opꝰ pu
blicatū ē. Hinc eſt ꝙ nõ bene dicit᷑ iādiu ſonuit tuba. iādiu mor
tuꝰ eſt ſꝫ tuba dudū ⁊ iādudū ſonuit ⁊ dudū mortuꝰ eſt.
Iamdudum et iamolim. iampridem. iaminde ſic differūt a ſuis
ſimplicibꝰ videlicet dudum. olim. pridē. ꝙ in in ꝯpoſitis his cõ
tinuatio ſignificat᷑. in ſimplicibꝰ vero nõ Itē nuper. dudum. ſeu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

pridem dicunt̃ de re vel actione q̄ nō reſiſtit ſʒ ſtatim trāſit. Jam
dudum ⁊ iampridem de re ſiue actiōe que inſiſtit ⁊ immorat̃. Et
ergo illa ſupiora v̄bum p̄teriti tp̄is poſtulāt. Hec poſteriora fre
quētius p̄ns licet qn̄qʒ p̄teritum vt dudum intraui nauem Sʒ
iamdudum te exſpecto id eſt hora vel ſemi hora. vel due hore ſūt
aut tres. aut ad multum quattuor ex quo intraui. ⁊ quo te expe-
cto. Jtem nup̄ ex cecilia redij. longum temp⁹ ſt ⁊ actū nō immo
rantē Sʒ iampridem ex vrbe abſum. vel iāpridē ex vrbe redij. i.
ſupiorib⁹ dieb⁹ vel mēſib⁹ ex vrbe redij. Etiā multi dies ſunt. vl̃
multi mēſes ex quo abſum ab vrbe. Et ſignificat̃ hic cōtinuatio
tp̄is. illic mīme. Hic ſignificat̃ cū p̄nti more illic momētum ap
plicatiōis. Jtē iamdudū ⁊ iāpridē aliqn̄ p cōtinuo apud poetas
capiūt̃. V̄gili⁹ Jādudū ſumite penas Therēti⁹. iādudū te amat
Jentari Jnde ientaculū ē prādiū comedē quo ieiuniū ſoluit̃
Juuenta etas eſt ſʒ iuuētus ipſi iuuenes ſunt.
Jdem qn̄qʒ capit̃ p etiam. vt benificētia quā eandē liberalitatē
vocamus hoc eſt quam etiam
Js ea id cōiunctionē recipit. Jdem vero nō. vt veſtis pauca ⁊ ea
detrita. aut eadem detrita ſine cōiunctione
Jgnis pp̄rie ablatiuū facit per i. ſʒ poetice per e
Jmpartio tibi bona mea. vel impartio te bonis meis. i. diſtribuo
vel cōmunico tibi bona mea
Jmpregno ⁊ impregnata barbaꝝ eſt. latinū vero pregnās
Jn p̄poſitio compoſita ſt valde. vt increpuit. Capit̃ p nō. vt in
iuſtus p inter. vt benedicta in mulierib⁹. p cōtra. vt vadit in ho
ſtes. qn̄qʒ redundat. vt incanus homo
Jn ⁊ ad indifferēter ponunt̃ ſic. Eo vado. confero me pficiſcor
ad vel in villam Et in ſimilib⁹ ſimiliter.
Jneo rōnem. Jneo foedus. pacē. ſocietatē. bellū. viam. q̄ſi capeſ
ſo atqʒ ingredior. qđ niſi in re graui dici ſolet. Jdeo nō p̄p̄e dicit̃
Jneo prandiū. Jnimus grām nō aūt amorem. i. in grām imus
grām ꝯpam⁹. Sʒ magis pp̄rie eſt fauorē q̄ʒ amorē cōparare
Jnelaboratum dicitur quod artificio nō ſatis excultum eſt. ⁊ vi
cio dari ſolet
Jllaboratum vero qđ ſine labore factū videt̃. qđ laudi tribuit̃.
Jniens etas adoleſcentiam ſt. vt te ab ineunte etate nō ſecus ac
fratrem carum habeo
Jniuriatur mihi barbarum eſt. latinum vero iniurius eſt mihi.

ſiue iniuria me afficit
Inimici ſic differũt ab hoſtib⁹. q inimici dicunt qui priuatim i ter ſe odium exercent vt ciues. Hoſtes vero ſunt quibus bellum publice eſt
Inueho nõ dicit. ſed inuehor deponẽtaliter.
Innuere eſt facie ſignificare. Annuere autem volũtate
Inuidentia eſt inuidentis.
Inuidia illius cui inuidetur.
Incola dicit qui in aliena regione habitat
Inquilinus dr ab in ꝛ colo q morat in aleno ꝓprie tñ cõducto ſiue in vrbe ſiue rurę
Catilina vocauit Ciceronẽ inquilinũ in eũ inuehens
Incumbere ẽ conatum ꝛ diligẽtiam ſiue mente ſiue corpe alicui adhibere. Si ad mentem referat. iungit dtõ. vel accõ. mediante ꝑpõne in vel ad. vt ego incumbo ſtudijs. i ſtudia. vel ad ſtudia. Si ad corp⁹ ſic dtõ tm̃ iungit. vt operi mechanico incũbo.
In diem ꝛ in dies ſic differunt. in diem viuẽ eſt ad temp⁹ tantum viuẽ. nihil de craſtino cogitare. Saluſti⁹. Panem in diem mercari. quaſi dicat. pñtis diei habere panẽ. ꝛ nihil cogitare de craſtino. Ita quoq; volucres pñtis modo cibi memores in diem viuũt. Sed in dies eſt quotidie. vel in dies ſingulos. ꝛ ꝓprie cum quodam incremẽto. Ideoq; cum ꝯpatiuo frequẽter iungit. vt in dies doctius loquor in dies pauciores ad me ſcribis lrãs. Amicicia noſtra in dies fit maior.
In horam ꝛ in horas eandem hñt drãm quam in diem ꝛ in dies. Cicero. Hęc quę in horam viuũt. nõ modo de fortunis ꝛ bonis ciuium. ſ; ne de vtilitate ſua cogitauerũt. Uirgili⁹. gallo cuius amor tm̃ mihi creſcit in horas. quãtum vere nouo viridis ſe ſubijcit alnus.
Indoles eſt future ꝟtutis ſignificatio. nõ in pueris adoleſcẽtib⁹ tm̃. ſ; in viris etiam. ꝛ pñtis quidem ꝟtutis generoſitatem animi quãdam interdum ſignificat. Qñq; in malam ꝑtem capitur et eſt futuri vicij ſignificatio. Trãſfert ad inanimata. vt ſemina ad ſeruãdam indolem valent.
Indulgeo nõ eſt parco. vt vulg⁹ ait. ſ; eſt molliter ꝛ delicatę cõcedere. tribuere. ꝛ ꝑmittẽ. vt indulgere gulę noli. Inde venit
Indulgẽtia eſt delicata ꝛ mollis cõceſſio. tributio. obſequiumq; delicatum. Aliqui tamẽ ꝓ venia ꝛ remiſſione culpe ſumũt. vt in

bullis papalibꝰ habet᷑.   Induſtrioſus nō dr̄. ſꝫ induſtriꝰ

Infenſus eſt vehemēter iratꝰ odium gerens

Infeſtꝰ eſt valde moleſte. atqꝫ in aduerſum vadens

Infeſtare ē in curſibꝰ crebris moleſtiam dare ſeu face̕

Inficias eo. i. nego. Et hꝫ tm̄ accūm pluralem ab inficioꝛ. i. ne
go Et iungit᷑ ſemꝑ eo

Inficiatoꝛ q̇ negat ſe vel debere qđ actoꝛ petit. vel omiſiſſe qđ ac
cuſatoꝛ obijcit. Iň inficiari. i. negare.

Infinitiuꝰ cum accō ⁊ cū ne ſiue altero ꝟbo iuncto petit ſubintel
lectionē. vere ne ita ē. vel opoꝛtet ne. vt me ne ſic laceſſitū deſiſte̕
Virgiliꝰ. M ne incepto deſiſte̕ victā. i. opoꝛtet ne.

Infra ꝑt cōtiguitatē loci cū locato. vt lapis infra muꝝ eſt. Etiā
nō cōtiguitatem. vt infra tectū ſum. ad dignitatis cōtemptū re
fert᷑. vt doctꝰ infra indoctū eſt. qđ infra bonoꝝ dignitatē eſt

Intra ꝟo circūcluſum locū ꝑt. ſꝫ nō cum locato cōtiguū. vt ītra
vꝛbis muros ſum. Etiam ꝑponit᷑ dictioni ſignificāti tempꝰ vel
numeꝝ. vt intra ianuariū ad te veniā. vel intra duos mēſes vbi
infra ꝓ intra barbare ⁊ nō latine dicit᷑

In manibꝰ vel in manu eſt: ꝑ̄ter generalem ſuā ſignificationē in
poteſtate ſua eſſe ſignificat.

In mediū ponit᷑ deliberatio. i. in cōmune

In mentem venire ꝑt nō ſolū cogitare vel intellige̕. ſꝫ etiā remi
niſci. Et cum dr̄ huiꝰ rei mihi in mētem venit gtūs ꝓ ntō ponit᷑

In ꝑ̇mis int᷑ pꝛimos ꝑt vel cum ꝑ̇mis.

In paucis int᷑ paucos. ⁊ poſitiuo nō ſuꝑlatiuo iungit᷑

Inſignis in bonā malamqꝫ partē capi poteſt

Inſimulare eſt crimen ingere̕ vel imponere.

In ſingulos annos ⁊ q̊tannis idē ſunt Dicimus tm̄ in ſingulos
mēſes. in ſingulos dies. nō aūt quot mēſibꝰ. quot diebus

Inſtaurata dicunt᷑ edificia reꝑata ad antiquā ſimilitudinē fcā.
Reſtaurata ꝓpꝛie tercio reꝑata.

Inſtar ſine ꝑ̄pōne ad ponēdū eſt. ſꝫ tm̄ ꝑ ad exponēdum. vt hoc
inſtar illiꝰ factum eſt. i. ad illiꝰ modū. Et ꝑt potiꝰ ad ęquiparatio
nem. vel menſurā. aut modū. q̄ꝫ ad ſimilitudinem

Et ſi ſimilitudo faciēda ē. nō ꝑ inſtar. ſꝫ ꝑ alia eſt loquēdū. Nō
em̄ dicendū eſt Inſtar ſalomonis loq̄ris. ſꝫ ad ſimilitudinē vel ī
modū vel tanqꝫ ſalomon. Ita nō debet dici inſtar patris loq̄ris. ī
ſtar languidi ſedes ſꝫ ad ſimilitudinem

Inſtituta ſunt boni mores cōcilio ꝛ rōne ſumpti. vt de bonoꝝ in ſtitutis loquor. Sz Inſtitutiōes ſunt q̇bus inſtituimur ꝛ doce mur. vt libri q̇ntiliani de oratoria. Et lāctatij de diuia iſtitutiōe Inſtitutū autem incœptū vel bon⁹ mos eſt.
Inſtruo ꝛ Inſtituo ſic dr̄n̄t Inſtruo militē aciem. claſſem clau ſam Inſtituo vero diſcipulū aut alicui⁹ mentem Et capit̄ iſtruo nōnunq̄ȝ pro inſtituo
Interdico te vel tibi aquam nō dicit̄. Sz quattuor alijs modis ſcȝ interdico tibi. tu interdict⁹ es. tibi interdictū eſt aqua ꝛ igni Aqua ꝛ ignis eſt tibi interdict⁹ Ita quoqȝ mali iure ꝛ honeſtate interdicti ſunt
Interrogatio ꝑ obliquū facta cōtemptum ſit. vt q̇d hoc homīs ē Intertogatio q̄ affirmationē ſubintelligi vult debet fieri per nō. vt nō ego tibi ſum amic⁹. ſubaudit̄ ita. Sz interrogatio quę ne gationem ſubaudiri vult per non vel nunquid facienda eſt. vt non ego vel nunq̇d ego ſum mortu⁹: intelligit̄ non. Et hoc nun per n in fine ſcribēdum eſt ꝛ ſit an. ſȝ num ꝑ m ſit nunq̇d.
Ipſe ꝓ ego p̄ſertim diſcretiue ponit̄
Iſmar⁹ thracię mons eſt Iſmara ꝟo circa eum vrbs eſt
Item Idem Itidem Identidem ſignificāt ſimiliter
Iter facere nō itinerare eſt. Sz iter aut viā ingredi.

Abo as are. p̄ma breuis. eſt repēte cadere. vt paries la bat. Sed labor eris. labit̄ prima lōga eſt. ꝛ ſit leniter ſenſimqȝ deorſum eo. vt flumia anguis ꝛ ſilia. vn̄ dij a cœlo labunt̄. nō labāt Elabor eſt periculū effugio. vt de inimi coꝝ manibus elapſus eſt. Dicit tamen Uirgili⁹ animumqȝ labā tem impulit.
Lacer non dicit̄ ſed lacerus.
Latebrę hoīm dicunt̄ Latibula ꝓ̇ṗe feraꝝ.
Latorē ſiue portitor ē lr̄aꝝ elegātiſſimi tabellariū vocāt.
Lętari ꝓ̇ṗe eſt extrinſec⁹ Gaudere ꝟo intrinſec⁹
Liberi ꝓ filijs ꝛ filiab⁹ ſingulari caret Nō tamē ſeruāt illam ele gantiam numeralium. vt binos ternos vel alteros liberos dica mus. Sz ſic. ex trib⁹ liberis meis. vnum litteris. alterum militię tercium mechanicę arti tradidi.
Licētia q̄nqȝ in malam ſignificationē accipit̄. ꝛ eſt quędā impu nita ꝑtās agēdi quicq̇d velis. Ita Therenti⁹ dicit. Deteriores

omnes ſimꝰ licētia. Nōnunqꝫ capit in bonam ſignificationem
vt monachꝰ per licētiaꝫ ſuperioꝝ poteſt ſe trāſferri ad ſtrictioꝛē
religionem male dicit. magiſter nobis ludēdi licētiam dedit. ſed
ludendi poteſtatem.
Liceoꝛ ⁊ eiꝰ frequētatiuū Licitoꝛ ē in auctione facieda precium
deferre. vt in publica venditione preciū angere. teuto. ꝟhoghen.
Inde licitatoꝛ. licitās licitaturꝰ participia. ergo licitatoꝛes pro
eſtimatoribꝰ ſiue appciatoribꝰ male ponunt
Littera in ſingulari ꝑ epiſtola. poetice in ꝟſu interdū ponit. in
proſa vero nō. niſi tm̄ pluralit. ⁊ dici debet ſcripſi vnas litteras
binas ternas ⁊c̄. Sed vnam epiſtolam. duas epiſtolas tres di-
cendum eſt.   Item portitoꝛ litteraꝝ ponet in dtō cui ſcribi
tur in accō. vt do lrās tabellario vel nūcio ad patrem meum Et
nunciꝰ dicit fero vel pferro lrās nō affero. Si reddidi lrās non
attuli. ⁊ redditas. ſeu perlatas accepi vel recepi nō delatas vel
allatas.
Lōge a lōge legunt. lōge quādo valde ſt iungit compatiuo vel
ſuplatiuo. vt lōge doctioꝛ. lōge doctiſſimꝰ. Et his dcōnibꝰ ante
poſt aliꝰ. aliter. ſecꝰ. alienꝰ. diſſimilis. diuerſus. Item iungitur
compoſitis a pre. vt lōge preſtās. Item cum primꝰ. ſecundus.
ſummus. pcipuus ⁊ ſimilibꝰ. Item facile quādo capitur ꝑ non
dubie eandem habet elegātiam
Lucinia vulgo philomena dicitur
Ludꝰ habet premiū aut damnū ppoſitum. teutonice ſpeel.
Ludꝰ latine ſchola grece dr. vt ludi magiſter. i. lectoꝛ ſcholariū
eo ꝙ in ſcholis ē ludꝰ ⁊ laboꝛ ⁊ vapulatio
Luſus in ꝟbis meram voluptatem habet. ⁊ eſt idem qd iocus ſꝫ
iſtud in verbis eſt tm̄
Luſcus eſt altero oculo priuatꝰ. ſcꝫ qui ſolum vnum habet ocu-
lum. Strabo eſt oblique reſpiciēs. Cecuciens qui parum videt ⁊
frequēter ſe offendit.
Luxuria ppe libido eſt. ⁊ ſt oēm ſupfluitatem victꝰ ⁊ amictus.
ideo ꝑ actu generatiōis barbaꝝ eſt
Aioꝛ ⁊ minoꝛ nō ad dignitatem ſꝫ ad tempꝰ referun
tur. ⁊ dicunt tantum de bonis. vt de duobus cathoni
bus dicimꝰ. catho maioꝛ ⁊ catho minoꝛ. Sꝫ ſupioꝛ
inferioꝛ ⁊ poſterioꝛ dicunt de malis. vt dyoniſiꝰ infe-
rioꝛ. ⁊ dyoniſiꝰ ſupioꝛ. Qui numerꝰ cū ſupat nō ꝑ ꝯpatiuū ſꝫ ꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

ſuppoſitiuũ aut ſuꝑlatim̃ loq̃mur. vt alexãder magnꝰ. valeriꝰ ma
Macte nõ ſingularẽ tm̃ vtm̃ ſ ʒ etiã ntũm vtriuſqʒ (ximꝰ
numeri habet. vt mactus vel macti ꝟtute eſtote
Mane ſummo. multo mane nõ dicunt. Sʒ prima luce
Multo ante lucem. de mane tamẽ legitur
Maneo te ⁊ moror te poetice exponunt. i. expecto te
Oratorie ꝟo. i. retineo. vel in mora teneo
Maneo etiã dr futuꝝ eſt. vt honos magna laus manet
Mango. ꝓ teu. een payge barbaꝝ eſt. Sʒ ꝓpe venditor equoꝝ
vel pueroꝝ ad libidinem
Marinũ vocat qd ex mari eſt. vt aqua. aut qd mare incolit. vt
auis. piſcis. nauis. Mari ꝟo qd ad mare eſt. vt gẽtes. ville. vel
qd ad mare fit. vt bellum maritimum
Medico ⁊ medicor te. ſʒ medeor tibi
Melo melones. barbaꝝ eſt. latinum ꝟo pepo.
Memini licet ſit p̃teriti tp̃is. tñ ꝓ pñti fere ſꝑ capit ideo ĩprop̃e
cum ꝟbo pñti iungit. q2 p̃terita nõ pñtia recordamur. vt nõ me
miſſe decet ſʒ decuit eſt dicẽdum. Sʒ meminẽs non dr
Memoria teneo nõ memorit. ꝓnũcio memoriter nõ memoria.
Cõplector ſiue repeto memoria. nõ memoriter. redigo reduco re
uoco in memoriam qd excidit
Memorare eſt aliquid exponere
Menalus eſt mons archadie. Menula nõ legit.
Mereo capit ꝓ milito regit abltm̃. vt miles ſtipẽdio meret. ſʒ
Mereor de te. i. aliq̃d in te ꝯfero ſcʒ beneficij vel honoris Sʒ ſi
offendo male de te mereor. Demereri ꝓ bñ de aliquo mereri capit
ſʒ cum accõ. vt ꝓbat Laurentiꝰ Emereor idem eſt pene qd me-
reor. Jñ Emeritus. vide in lau.
Meretoriꝰ eſt q̃ ꝓ labore aut dignitate ſua aliq̃d meret.
Merenda cibꝰ eſt qui poſt meridiem dat
Meticuloſus a metu. eſt plenus metu
Migro. emigro. cõmigro ⁊ demigro. idem ſunt qd domicilium
muto. Trãſmigro eſt in domiciliũ lõgioris loci muto. Re
migro eſt in priſtinũ domiciliũ reuertor.
Migro ꝑ trãſlationẽ ꝓ mori capit. vt ex vita migrauit
Mille inuenit neutri generis indeclinabile ſingularis numeri.
vt Cicero. inuẽtus eſt q̃ anthonio mille nũmum ferret expẽſum
Etiã eſt adiectiuũ. vt mille hoĩes. milia ꝟo eſt pluralis numeri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

declinabile ſubſtātiuū. deo mille hoīm ⁊ mille homies. Itē mi-
lia hoies non d᷑ ſꝫ milia hoīm Itē mille ſubſtātiuaꝛ mille hoīm
vt multi hoīm ꝓ multi hoies. Qđ aūt ait ſcriptura debebat decē
milia talēta· duodecim milia ſigti nō eſt nobis imitandū.
Minꝰ ꝓ nō poniꝛ qn̄ iungiꝛ ſin. vt ſin minꝰ. i. ſi nō Et qn̄qꝫ iū
giꝛ quo capto ꝓ vt. vt quo minꝰ. i. vt non
Miſſum facio. i. omitto ⁊ trāſeo de hac re loq̄. dimitto ꝟo nō d᷑
Mitto tibi lrās ⁊ ad te dicitur.
Modernꝰ ⁊ moderni barbarꝫ ē. latinū ꝟo Iuniores recētiores
Monſtroſus potiꝰ nō monſtruoſus diciꝛ
Morem gerē eſt cōplacere. Moriger Inde
Moroſus ē malis ⁊ difficilibꝰ moribus inſtitutꝰ
Moratus d᷑ qui bonis moribꝰ inſtitutꝰ eſt.
Mulier ⁊ fœmia ſic dn̄t Fœmina ꝟginē ⁊ corruptā latine ꝑt.
Grece ꝟo ⁊ eccleſiaſticę mlr̄ vtrāqꝫ notat latie ꝟo corruptā tm̄.
Mulciber nō ſcdę. ſꝫ tercię eſt declinatiōis.
Multo. paulo. quāto iūgunꝛ ꝯpatiuo vel ſuꝑlatiuo vt multo ci
tiꝰ. fortiꝰ. multo fortiſſimꝰ. doctiſſimꝰ Etiā iūgūꝛ cū ꝑ añ. poſt
aliꝰ. aliꝛ. ⁊ ſimilibꝰ vt pauloante. multo poſt. multo aliꝛ euenit.
Multotiēs nō elegāter ſꝫ frequēter diciꝛ
Munimēta ſunt q̄ contra hoſtium aduētum muniūtur vt for-
tilicia ⁊ valla
Monumēta ꝟo ſunt libri hiſtorię ſtatuę ſepulchra ⁊ ſilia q̄ rei p̄
teritę memoriam inducāt.
Mutuo tibi. i. fœneror tibi. i. do mutuū. Sꝫ Mutuor ⁊ fœne
ror abs te. i. mutuū recipio
Am p̄ma in clauſula poniꝛ. Nāqꝫ ꝟo p̄ma ⁊ ſecūda
dcōne p̄cedente collocaꝛ
Nam iuncta cum li ꝙ pro autem capiꝛ vt nam ꝙ iſti
iſti dicūt. pro ꝙ autem
N lrā iuncta dcōni terminatę in vocalē ꝑ paragogen ꝑt ne. vt
michin. i. michi ne. ſatin. i. ſatis ne. viden eſt vides ne. Audiſtin
id eſt audiſti ne. men q̄ris. i. me ne
Nanciſci nactꝰ licet ꝓ acquirē. tm̄ ꝓ inuenire frequēter capiꝛ. vt
ego bonū amicū nactꝰ ſum.
Natu maior ſeniorem ꝑt Minor natu minorem
Natꝰ eſt ꝟtuti ⁊ ad ꝟtutē. Ita paratꝰ eſt ſeruitio ⁊ ad ſeruitium
In ſimilibꝰ pariter dicimus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Ne ponit̄ qn̄qꝫ int̄rogatiue. vt me ne ĩcœpto deſiſtē victā Jtem
Me ne iliacis occūbere cāpis nō potuiſſe exponit laurētius
Ne. i. vere. ita ne ē me nō potuiſſe occūbere ⁊c̄. Capit̄ etiā ꝓ nec
ſequēte quidē. capto ꝓ etiā. dcōne aliq̄ mediāte. vt nō elegāter.
ſꝫ ne latine quidem dictum id eſt nec latine etiam
Nequidem ⁊ nedum in eadem ſnīa nō ponūtur. Male em̄ dicit̄
nedum facto ſꝫ nequidem ꝟbo deliqui.
Neqꝫquidem nō dicit̄. vt neqꝫ tibi quidem credo. Dubitatiue ſi-
ue interrogatiue ponit̄ cum nec p̄cedente. vt faciam nec ne igno-
ro. i. an nō ignoro. Si addat̄ an. ſupuacuę ponit̄ an. vt ignoro
an faciam nec ne. Jtem ne geminatū ſępe ponit̄. ſꝫ poetice vt q̄ſi
uit homĩes ne. fere ne teneāt. Et triplicat̄ cum ve poſita ꝓ vel.
hoc pacto. Jta iungetis vt ne ve aſpere cōcurrāt. ne ve vaſtiꝰ de-
ducant̄. ne ve diſſimiles ponant̄ Significat ipſum ne. ꝓ vt nō
et ve ꝑt vel hoc eſt. vel nō aſpere vel nō vaſtius
Nōne itane. ergone int̄rogatiua nō id agūt vt reſpōdeamꝰ neſci
enti. ſꝫ magis vt ſciēti aſſentiamus
Neu ꝓ ne tm̄. vetatiue copulatiue quidē. ⁊ ne ꝓ nōetiā exponi
debet. vt neu te optimū cum peſſimo ĩmiſceas. i. nō miſceas.
Nec ꝓ nectiā exponit̄. vt ꝑſolui gr̄a non p̄t nec malo mgr̄o. qđ
etiam dici p̄t nec malo quidē magiſtro
Neue ꝓ nec etiā Neue ꝓ nō exponit̄ Uirgiliꝰ Jpſe modo ęneas
adueniat. vultꝰ neue exhorreſcat amicos.
Nec ⁊ neqꝫ interdū accipiunt̄ ꝓ nunc. qn̄ ſequit̄ em̄ vel vero. vt
nec enim. neqꝫ vero. i. nō
Necubi duplicē negationē importat. ideoqꝫ duplex ꝟbum poſtu
lat ſic. vt volo necubi mihi obuius fias. i. ne alicubi. vt ſicubi ꝓ
alicubi. aliūde ꝓ ſi aliūdę. Sed
Neutiq̄ꝫ ꝓ nequaq̄ꝫ Et ipſum nequaq̄ꝫ ⁊ nuſq̄ꝫ ⁊ nuſpiā ſimpli
cem negationem importāt Jdeoqꝫ vnico ꝟbo cōtenta ſunt. vt ne
quaq̄ꝫ veniam
Neceſſitudo eſt ius quoddā ⁊ vinculū amicicię. Et ponit̄ etiam
pro neceſſitate. Et neceſſitas ꝓ neceſſitudīe.
Neceſſarij nō tm̄ ſunt ꝯg̃ti ⁊ affines. ſꝫ etiā ſunt amici aliq̄ ſocie
tate ꝯiūcti. in quos nccāria officia cōferunt̄
Nedum ⁊ hęc tria. nō ſolū nō modo. nō tm̄. ſic differūt ꝙ nedū
nunq̄ꝫ in ꝑma ſꝫ in ſecūda clauſula ponit̄. Cętera tria in prima.
licet quandoqꝫ in ſecunda. Jtem per nedum in affirmatiuis. id

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

quod plus eſt. ⁊ maioris momēti in ꝑma ꝑte eſt ponēdum
In negatiuis autem ecōtrario id qđ eſt minoris. Sed alia tria
equiparāt. vt mortem ꝓ te ſuſciperem. nedum laborem. Ita fun
derem ꝓ te ſanguinem. nedum pecuniā. Sꝫ per nō ſolum ⁊ alia
cōuertunt dicta exempla. vt nō ſolum pecuniam ꝓ te funderem
ſꝫ etiam ſanguinē. Item nō ſolum laborē ꝓ te ſuſciperē ſꝫ etiam
mortem. Sꝫ in negatiuis ecōtra. vt nō modo ꝓ te mortē nō ſu-
ſciperem. ſꝫ nec laborem. Itē male đr. nedum ꝓ te effunderē ſan
guinē. ſꝫ etiam pecuniā. ſꝫ ſic dicet. ego ſanguinem ꝓ te funderē
nedū pecuniā. aut nō ſolū pecuniā ꝓ te funderē ſꝫ etiā ſanguinē

¶ Negatio duplicať quandoqꝫ ⁊ triplicať

Duplicať ſic. barbaros nemo nō oderit. Nec tñ ſic due negatio-
nes affirmationem inducūt. Triplicať hoc pacto negatio. ſed ꝓ
duab⁹ ponitť. Prima in principio clauſule poſita ſic: indocti nul
lam neqꝫ latinitatem. neqꝫ elegātiam ſciunt. vel ſic. neſciūt indo
cti. nec latine nec elegāter loqui. Unde vt ait Laurenti⁹. Tres
aliquādo negatiōes nō plus efficiūt qꝫ due. ⁊ hoc collocatione ip
ſa dictionum efficiēte. vt nunqꝫ mihi nec obfuiſti. nec profuiſti.
Neſcis nec in pace nec in bello viuē. Si dicas ſic. Nec in pace
nec in bello ſcis viuē. Ibi ſunt tres negatiōes. hic due ⁊ eſt' eadeꝫ
ſentētia. Sꝫ aduerte ꝙ ſi duas tm̄ negationes ponē volum⁹ pri
mam trium in affirmationē reſoluam⁹. vt mihi nec obſuiſti nec
profuiſti vnqꝫ. Et quotiēs dictionib⁹ ineſt cōtrarietas triplicať
negatio. Interpoſita aliqua iſtaꝝ dictionum modo tm̄ ſolum i
ter duas negatiōes prioris clauſule. Et ne ꝓ non cum aliqua
dcōne interiecta in poſteriori clauſula vt male đr. non modo ele
ganter loquiť. ſed ne latine quidem. Sꝫ dici debet ꝑ tres. ſic Nō
modo nō elegāter loquiť. ſed ne latine quidem.
Itē nō modo nō ml'te ſtelle. ſꝫ ne luna quidē ad ſolē ſeruat ſplē
dorē ſuū. Ubi ꝟo nō ineſt ꝯtrarietas. tercia negatio nō eſt ponē
da ſꝫ loco illi⁹ ſꝫ ſaltem. vel ſꝫ certe. ⁊ nō debet poni ſed etiā vt q̊
dā faciūt Exēplū vt nō modo nō elegāter. ſꝫ ſaltē latine loquiť.
Negare eſt ꝟbo ⁊ aliqñ facto. Inficiari āt a ꝟbo inficias. Iñ In
ficiator de q̊b⁹ ſupra Diſſiteri qđ eſt negare nō fatēdo
Nempe affirmatiue ꝓ certe poniť ⁊ frequētiſſime introgatiue
Nihil ꝓ in nullo poniť. vt nihil te offendi. hoc eſt in nullo
Nichil ad illum. intelligiť ꝑtinet. Nichil ad illius doctrinam
hoc eſt ad doctrine comparationem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Nihil ⁊ mihi ſine c ſcribũt pleriqꝫ. Sꝫ ꝑ c eſſe ſcribẽda ꝓbat autoritate doctiſſimoꝝ Leonardꝰ aretinꝰ in ſcḋa epl'a libri ſuaꝝ epiſtolaꝝ octaui ad lucium anthonium grammaticum ſic ſcribit. Michi ⁊ nichil ꝑ c ſcribẽda cenſeo. habeoqꝫ autores huiꝰ rei dãtem ⁊ petrarcham. ⁊ bocacium. ⁊ collucium ſalutatum doctiſſimos homĩes qui ⁊ ipſi cum c ſcripſerũt. ⁊ doctiſſimoꝝ vſus idẽ approbat. Nam q̇s ita loquit̃ vt dicat Michi nichil. pręter ineptos quoſdam qui oſtentare ſe volunt antiquarios eſſe. Cętera videantur ibi

Niſi q̄ꝫ ⁊ pręterq̄ꝫ ſic ſunt in orõne ponẽda. vt q̇d eſt homo niſi animal rõnale latine d̓r. Nõ latine vero ſic. q̇d eſt homo q̄ꝫ aĩal rõnale. Addẽdo tamẽ in ꝓmo membro aliud. vel alit̃ vel ſęcus vtroqꝫ mõ bene d̓r ſic. Quid eſt aliud homo q̄ꝫ aĩal. vel niſi aĩal rõnale. Idem fit ꝑ ꝯꝑatiuũ. vt q̇d eſt meliꝰ q̄ꝫ vel niſi bene viuẽ. Pręter ſic quoqꝫ ponit̃. vt nulliꝰ rei ſum cupidus. pręter ſciam vel p̄terq̄ꝫ ſcię. Nulli places pręterq̄ꝫ michi vel pręter me

Niſi quotiẽs in ꝑncipio ponit̃ indicatiuũ poſtulat Quãdo in medio cõiunctiuũ petit. nõnunq̄ꝫ indicatiuũ. Exemplum ciceronis. Niſi forte putamꝰ dementem publium Scipionem affricanum fuiſſe. Item Niſi forte impatorem q̇s idoneum credit. de poſteriori vt vapulabis niſi caues ⁊ caueas.

Nouicius ſeruꝰ eſt nuꝑ ſumptꝰ ac rudis. Ueterator autem qui diu ſeruꝰ. ⁊ iam in ſeruitute vetꝰ eſt

Nouiter nõ dicit̃. ſꝫ nuꝑ ⁊ ꝓprime. recẽter. ſuꝑioribꝰ diebꝰ

Noceo nõ tm̄ dtõ ſꝫ etiã accõ iungit̃. vt ne q̇s nobis noceat. nocebimꝰ neminem. pleraqꝫ ſunt in ſcriptura exempla.

Nomẽ eſt mihi iacobꝰ ꝑ ntm̄ dicit̃ Tibi nomẽ Scipio eſt

Per dtũm tibi cognomẽ eſt affricano. ſed ꝑ nominatiuũ id frequentius dicitur.

Nõnichil ꝓ aliquantulum exponi debet

Nõ modo Nõ ſolum nõ tantũ requirũt poſt ſe etiam. veteꝝ etiã ſꝫ etiã vt hoc mihi nõ ſolũ gratũ ſed etiã iucundũ eſt

Nõ timeam. nõ auſim. nõ ſperem. Item nõ timuerim. ſperauerim. crediderim. valet tm̄ ſicut nõ poſſim aut non debeo timere. audire. ſperare. vt non expectes vt ſtatim gratias agit inuitꝰ id eſt ſperare non debeas

Noxa eſt culpa Therẽtiꝰ Sum extra noxam. ſꝫ nõ eſt facile excuſatu. Si noxia vicio librarij reperit̃ ponit̃ ꝓ noxa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Nō nubēda ſʒ nuptura poti⁹ dicendum eſt.
Nudum qđ tectū nō fuit Nudatū vero qđ coeptum fuit
Nudiuſterci⁹ ꝛ nudiuſquart⁹ dicit᷑. ꝛ nō vltra. niſi poetica licen tia. ꝛ dr̄ de p̄terito. Eſt autem nudiuſterci⁹. i. nunc die tercio vl' quarto Vn̄ de die q̄ pceſſit dicm heſternū dicim⁹ nudiuſtercius. Et de ſupiori adhuc nudiuſquart⁹ De ſequēti cras dicim⁹. de ꝓximo ſequēti cras perendie. Vn̄ Cicero Scias cras ad ſummū perendie. Item Nudiuſſecūdus nō dicit᷑. qꝛ de p̄terito heri. ꝛ de futuro cras habemus
Nugę ꝓ mēdacijs nō dicunt᷑. ſʒ nugę inutiles ſmones ſcāt.
Nup ꝛ pridem de tpe lōgiori dicunt᷑ qꝫ dudū ꝛ iā dudū. puta de duob⁹ tribuſue mēſib⁹. anno vno vel pluribus
Nullus p̄ter generalē ſignificationē etiā ſt non Therēti⁹ Faci am etſi null⁹ moneas. Item cum illuc veni ꝑgo nulla fuit
Nullaten⁹ nō dicit᷑. ſʒ nullo modo.
Nullibi non dicit᷑ ſʒ nuſqꝫ

¶ De numeris ex Laurētio valla

Vn⁹ pluralē numeꝝ hʒ qn̄ noīb⁹ iungit᷑ numero ſingulari caren tib⁹. vt illā pluralitatē q̄ſi ſingularit᷑ ſignificet. vt ſcripſi ad pa trē vnas lrās Therēti⁹. ex vnis nuptijs geminas ꝯfeciſti. Et cū pluralit᷑ locutū eſt pluralit᷑ etiam rn̄dendū. vt q̄tuplices ſunt vir tutes. duplices. vnę morales. alterę itellectuales Tn̄ aliqn̄ cum ſingularē numeꝝ hn̄tib⁹ iungit᷑ vn⁹. vn̄ Virgili⁹. ſatis vna vidi mus excidia. ¶ Viginti vn⁹ anni ſunt. nō viginti vn⁹ annus hʒ latinitas. ¶ Dicēdum igit᷑ eſt. Singuli. bini. terni. quaterni. quini. ſeni. ſepteni. octeni. noueni. deni. vndeni. duodeni. terni deni. quaterdeni. quinideni. ſenideni. vel deniquarti. deniquini. deniſeni. deniſepteni. deniocteni. deninoueni. Viceni. viceni ſin guli. vicenibini. ita de alijs. Triceni. triceniſnguli. tricenibini. triceniterni. ꝛc̄. Quadrageni Quinq̄geni Sexageni Septua geni Octogeni. ꝛ nō octuageni Octoginta em̄ dꝛ ꝛ nō octuagi ta. Item Nanageni vel nōgeni. ꝛ nō nouageni
Centeni Milleni q̄ nō ſincopant᷑. Itē Duceni ꝓ ducēteni dici m⁹ per ſincopam. Triceni ꝓ tricēteni. Quadringeni Quingeni Sexceni. Septingeni. Octingeni. Noningeni. hęc ſic dicunt᷑ per ſincopā ꝓ Quadrigēteni. Quingēteni Sexcēteni Septin gēteni Octingēteni Noningēteni. Treceni aūt ſincopa caret. ſʒ g mutat i c. Sicut viceni ꝓ vigeni Et triceni ꝓ trigeni Sex

cena ꝑ ſexcētena ſcribēdū eſt. Septemcētena milia nō bn̄ dr̄. ſʒ
ſepties cētena. ¶ Dena nō accipit̄ ꝑ vigīti. cū ſingul' decē ſigni
ficet. Bin⁹ ſiue bini ſignificāt ſingul' duo. vt creabātur olim bi-
ni cōſules. i. ſingul' ānis duo cōſules Tern⁹ ſiue terni ſcāt ſingu
lis tres Quaterni ſingul' q̈ttuor. ita de alijs. Poetę nō in ſingu
lari tm̄ hac abutūtur ſignificatiōe. vt ſepten⁹ apd̉ illos nō ſt ſin
gulis ſeptē. ſʒ ſeptem tm̄ vni. Ita q̈ʒ ī plurali. vt duodena aſtra
ſunt duodecim aſtra. ¶ Itē trin⁹ qd̉ vtrūqʒ numerꝝ ſʒ ꝑraro hʒ
iſtorꝝ naturę nō eſt. qꝛ cū dcōnib⁹ vtrūqʒ numerꝝ hn̄tib⁹ iungit̄.
¶ Noīa ſupra cētum ſincopāt̄. īfra ꝟo centū mīme. Aduerbia
aūt īfra cētum ſincopāt̄. vltra nō ſincopātur. vt vities ꝑ vigīti-
es. tritīes ꝑ trigities. q̈dragies ꝑ q̈dragities Ita quiquagies. ſex
agies. ſeptuagies. octogies. nō octuagies. nonagies. nō nouagi-
es. Cętera nō ſincopātur. Quinq̇es. ſexies. ſepties. octies. noni
es. decies. Cēties. Ducēties. trecēties. q̈drigēties. ſeptingēties.
octingēties. noningētijs. Milies. bis milies. ter milies. vicies
milies. ita de alijs. ¶ Septen⁹ gurges nō eſt ſingul' ſeptē. ſʒ ſep
tē tm̄ vni flumini nilo. Priſcia⁹ expoīt ſepteno. i. ſeptenario. qd̉
nō placet Laurētio. Cum inauditum ſit flumē aliqd̉ hr̄e ſepte-
narium alueum. Etiam qꝛ hęc nomīa īdicāt numerꝝ aliarꝝ rerꝝ q̄
nō numerātur. nō autem multiplicationē ſui ipſorꝝ. vt lapis cē-
tenari⁹. nō ꝙ ſit cētuplus lapis. ſʒ cētum librarꝝ. Hō cētenari⁹
nō ꝙ ſit cētum gemin⁹ ſʒ ꝙ hʒ cētum ānos. Rurſus nō dicim⁹
cētenariā libram ſed cētuplum. Nec cētenarium ānum. ſʒ āno
rum cētuplum. tamē dicim⁹ ſeptenarium. duodenarium. ⁊ cēte
narium numerꝝ. Item recte dr̄. cētenarium ānorꝝ numerꝝ īgreſ-
ſus eſt. nō autem cētenarium ānum. Et millenariū nūmum pō
do portat. nō autem millenaria pōdo. Expoſitiōe iſta vti ſolem⁹
in illis numeralib⁹ quę vltimū numeri ei⁹ ſcāt. Decim⁹ vndeci-
mus. cēteſim⁹. milleſim⁹. id eſt qui vltim⁹ eſt ex decem vndecim
cētum mille. Aliquādo etiam ſic exponūtur. hoc aurum attulit
cēteſimum. illud vero ſexageſimum. tuū vero trigeſimū fructū.
id eſt cētenarij numeri fructum. vel ſexagenarij tricenarij fructū
vel cētuplum. ſexagētuplum trientuplum.

¶ Numeralia noīa ſiue ſubſtātiua. ſiue adiectiua ſint. in-
ſe iungi non poſſunt. quia nec duo ſubſtantiua nec duo adiecti-
ua ſola eſſe poſſunt. vt duo centum. tria mille inepte dicitur. ſed
bis centum. ter mille. Aut ducētum tricentum quater centum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

quinquies centum. Et ſupra mille eſt. milia qđ ſubſtantiuū eſt.
ideo dicimꝰ. mille hominum. duo milia hominum. nō duo mil-
le. tria mille. Et ſi dicatꝰ ꝙ in ſcriptura habetꝰ. decem milia talēta
duodecim milia ſignati. Certe hoc nō eſt nebis imitādum
Ordo intꝰ numeralia hoc pacto ſeruatꝰ. Maior numerꝰ pręcedit
minorem nulla copula interueniēte. vt viginti duo. trigīta tria
Sꝫ ecōtrario. minor p̄cedit maiorem copula mediāte ⁊ hoc a vi
giuti vſqꝫ ad centū. vt duo ⁊ viginti. tria ⁊ quadraginta. Item
ab vno ⁊ viginti indifferentꝰ dicitꝰ A centū vſqꝫ ad mille. et a mil
le ſupra maior p̄cedit etiā copula mediāte In milibꝰ vero minor
pręcedit copula mediāte. vt ſex ⁊ viginti milia. Sine copula ve
ro maior. vt vigintiſex milia. Sic quoqꝫ in oībꝰ ſupradictis nu
meralibꝰ. vnde plato vno ⁊ octogeſ.mo anno librꝫ qui intitulatꝰ
panatenaicꝰ ſcripſiſſe dr. vixiſſeqꝫ quinquenniū poſtea. Cuiꝰ ma-
giſter Leontinꝰ gorgias centum ⁊ ſeptem cōpleuit ānos. hęc Ci
cero. Ex q̄bꝰ verbis datꝰ intelligi. an centum ꝑponi numerꝫ mi-
norē. poſt centum vero numerꝫ minorem poſtponi.
Nuper ſt nō longo tp̄e a nūc. Interdum a tunc cum p̄terito ac
ſtatim trāſito. qn̄qꝫ ꝓ longiori tp̄e ponitꝰ
Nutriri puerorꝫ eſt vt creſcāt In̄ Nutrices ⁊ nutricij.
Educare eſt ad ſatietatem Alere potiꝰ eſt cogitatiōe ⁊ memoria
et in rebꝰ incompabilibꝰ frequētius vt creſcāt. vt facundiā alere
futurus debet orator.
Obire legationem eſt munꝰ ⁊ officium legatiōis exeq̄.
etiam eſt mori. vt obijt mortē. Cicero. Illum diem
munuſqꝫ ſoles obire. i. exequi
Obnoxius nō eſt obligatꝰ. vt quidam aiūt. ſꝫ eſt ſub
iectꝰ appoſitus vel ſubmiſſus.
Obrepere eſt quaſi latēter ſubintrare. vt obrepit non intellecta
ſenectus.
Obſeruare duo ſt. vnum eſt aliq̄d oculis in modum ſpeculato
ris cuſtodire. In̄ obſeruatio q̄ſi aīaduerſio dicta. Alio mō obſer
uo nō quaſi more ſpeculātis ſꝫ admirātis ⁊ venerātis. ⁊ id ī ho-
mines tm̄ quotiēs aliquem ꝓpter ꝟtutem ⁊ dignitatē ſuſcipimꝰ
et colimꝰ In̄ Obſeruātia q̄ eſt veneratio q̄dā ⁊ honoris exhibitio
Ocium eſt cōmune vocabulum ⁊ ex adiūcto diſcernitꝰ. Et eſt du
plex bonū ociū qđ hn̄t religioſi ⁊ ſcholaſtici qui ſe a ſtrepitibꝰ mū
di abſtrahūt. vt lrāꝝ ſtudio aut ſcripturaꝝ cōtemplationi vaca-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

re poſſent. Aliud eſt ociū malum quod ſomno luxu ⁊ vecordia homies pigros ⁊ inutiles effeminat

Offendo q̄ſi eſt idē qd̄ repio. Qd̄ ideo eſt. qꝛ cum pedem ad lapidem offendimꝰ. illum repimꝰ Therētiꝰ. offendimꝰ eam

Offenſa ꝓꝑe ſ̄t actiue. Offenſio vero paſſiue.

Officiū pꝛ̄ꝫ ſuā generalē ſignificationē eſt ꝟtutis actio Jn̄ Officioſe. Jtē Officia interdū ponunt̄ ꝑ exhibētibꝰ obſequia

Officina domꝰ eſt vbi aliqua opa ſunt. teuto. een werck ſtede

Olim ⁊ quondā non p̄teriti ſolum ſʒ q̄nqꝫ futuris tpis ſunt

Opera eſt actio cū diligētia. ⁊ iungit̄ cum do. vt opam dabo

Opus vero eſt finis ⁊ fructꝰ opę. vt autoꝝ opa

Oppetere mortē eſt mori ꝓꝑe illata morte nō fatali

Orationē habui Sermonem feci ⁊ habui dicit̄

Orare in actu eſt Exorare in effectu. hoc eſt orādo impetrare Eſt autem hic auxeſis rogare. orare. obſecrare.

Ordo eſt cuiuſqꝫ rei in ſuo loco collocatio. Series vero eſt cōtinuata ꝓgreſſio ſub ordine rerum.

Ortus dicit̄ a loco in quo quis naſcitur.

Oriundꝰ vero a loco in q̄ ex parentibꝰ originē quis traxit.

Oſculum pij amoris eſt. Baſium laſciuię Suauium a ſuauitate dictum eſt.

Acificatꝰ ſum id eſt pacē feci. Pacatꝰ ſum. i. in pace ſum. vel ab armis receſſi. Placatꝰ ſum. i. ab indignatione animi ad lenitatem redij

Pannoſus eſt qui craſſo ⁊ vili pāno opertꝰ eſt.

Paracletꝰ e ꝓducta non y breui ꝓnunciandū eſt Greci em̄ non paraclyton. ſʒ paracleton ſcribūt Sḡt āt paraclytꝰ infamē aut qui eſt p̄ter famā Nam para hic p̄ter ſ̄t. clytos vero fama ſ̄t inſignem qd̄ inclitus ſignificat

Paracletꝰ autem deſcendit a ꝟbo paracalo qd̄ ⁊ rogo ſ̄t ⁊ hortor apud priſcos. Apud iuniores etiam gręcos repit̄ ꝑ cōſolor Ab hoc ꝟbo ꝑacalo veit ꝑacletor ⁊ ꝑacletꝰ. i. aduocatꝰ ſiue cōſolator

Parere actiuū eſt ⁊ ſ̄t partum edere. Parturire vero neutꝝ eſt ⁊ meditatiuū id eſt partum meditari vt quod diu animꝰ tuꝰ parturiuit. aliquando pariet

Pariter id eſt ſimul ⁊ ſimilit̄. ponit̄ ⁊ ꝑ etiam. vt vir bonꝰ pariter ⁊ doctꝰ id eſt etiam doctus

Partes ꝑ patria barbaꝝ eſt vt vado ⁊ venio de ꝑtibꝰ male. venio

de patria bñ. Paxtum dr de eo qd laboꝛe eſt acqſitum.
Paſſim nõ eſt vbiqꝫ qd ⁊ ipm vocabulũ indicat. ſꝫ ſparſim ⁊ cre bꝛo dum de reb⁹ mentis loqmur.
Paſſum a pãdo ẽ extẽſum ⁊ patẽs Sꝫ paſſum a patioꝛ ft rugoſum vel ſiccum. Jñ vua paſſa.
Patulum qd ſꝑ aptũ eſt. vt arboꝛ ⁊ aures Aptũ ⁊ patẽs qd aperit ⁊ claudit vt os ⁊ oſtium
Pꝛierare a per ⁊ iuro ꝯpoſitũ nõ hꝫ r. qd periur⁹ tñ ſeruat. teu. verſweren. falſum iurare.
Peioꝛ a malo dr Deterioꝛ a melioꝛe. i. min⁹ bonus
Pectino caput nõ dicit. ſed pecto caput.
Pedagog⁹ dicit nõ mgr̃ ſcolę. ſꝫ is q domi pueros erudit. illoſqꝫ comitãs ſequit Pelliparius barbaꝝ eſt
Pẽdeo. i. i ſublimi ſum. Pẽdo ẽ ſoluo Jñ pœnas pẽdo ⁊ pẽſiões pẽdo Impẽdeo ẽ ſup̃ caput iamiã caſuꝝ pẽdẽ. vt moꝛs ſꝑ ipẽdet
Penſile qd in aere ſuſpẽſum ẽ. vt pẽſilis tectus
Per interdũ ft ꝑpt. vt nõ potui ꝑ occupatiões. ⁊c̃. Itẽ ft ꝑ me diũ. vt ꝑpluo. Cõpoſitũ pfectm̃ eſt. ⁊ i bonã ꝑtẽ capit. vt ꝑſeue ro. ꝑficio. Et i malam. vt ꝑtinax Etiam valde ft. ⁊ tũc poſitiuo aut vbo nunqꝫ ſuꝑlatiuo iungit. vt ꝑbeat⁹. ꝑpulcher. ⁊ inepte ꝑ pulcherrim⁹. peroptimus dr. Etiã qñqꝫ qꝫ interpoſita. vt ꝑ qꝫ beat⁹. per qꝫ vellem.
Perẽdie eſt poſtcras. vt ſpõſa cras veniet. ⁊ perẽdie foꝛas mitte tur. Et dr a perẽpta ⁊ die vna. ⁊ dr perẽdie qſi perẽpta vna die nõ quidẽ pterita. cũ illa nõ ſit. nec pñti. qꝛ de ipſa ſpacium vni⁹ diei nõ reſtat. ſꝫ vna die. i. craſtina ꝑempta.
Perendin⁹ dies ẽ terci⁹ ab hinc dies Jñ Perendinare eſt vſqꝫ in diẽ terciũ differre ſeu ꝓlõgare
Periculũ pꝛęt ſuã generalẽ ſignificationẽ eſt experimẽtũ Et cũ facio iũgit ft tẽtare. vt fac periculũ. Idẽ de me ꝑiculũ facio
Perinde petit poſt ſe vel acſi vel atqꝫ ſi. Et totũ aggregatũ ft q ſi. vt fac ꝑinde ac tua res eſſꝫ. ſꝫ adiectiuo iunctũ valde ft. vt ele gãtias ſcribo. ſꝫ ꝑinde difficiles. Si acſi vel negatio nõ ſequat. ꝓ ita vel multũ accipit vt hęc mihi nõ ꝑinde g̃ta ſunt Negatiõe vero p̃cedẽte poſtulat qꝫ. vt nulla re ꝑinde moueoꝛ qꝫ iiuſticia
Percõtari eſt ad finẽ coarguẽdi introgare. Sciſcitari ẽ interro gare ſecretioꝛa ſciẽdi cauſa. Interrogare noſcẽdi gratia
Percuſſus coꝛꝑe ⁊ materiali re. vt baculo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Percuſſus autem aīo ꝛ re immateriali. vt timoꝛe
Peto te ꝛ abs te dicit̃
Poſco rem debitam ꝛ honeſtam. Repoſco rem meam ꝛ q̄ mihi reddi debet
Poſtulo eſt quodāmodo req̄ro ꝛ tanq̄ȝ rem iuſtam ꝛ debitam peto. Expoſtulo eſt cum q̄rela apud amicos req̄rere. ꝛ q̄ſi amicicię officium in alio deſiderare.
Pignus ꝛ hypotheca in hoc differūt. qꝫ alterum latinum. alterꝫ grecum eſt.
Pignerare Jn̄ ꝛ oppignerare qđ eſt aliq̄d ꝑ arra dare. Repignerare eſt pignꝰ ſoluto debito recipe
Pignoꝛa capiunt̃ ꝑ ꝑſonis coniunctiſſimis ſanguīe ꝑ abuſionem quaſi quoddā vinculū amicicię int̃ eas
Philocaptꝰ barbarꝫ eſt. philos eīm nō ſ̄cat amoꝛem. ſȝ amatoꝛē cum quo captꝰ minime iungit̃
Pilium ꝛ nō piliꝰ dicit̃. neutrꝫ eſt nō maſculinum
Pitiſſare ē parce vinū deguſtare. q̄ſi tētandi grā.
Poetria ꝑ illa ſcīa bar. eſt. latine vero poetica. Sȝ mulier ſciēs poeticā. poetria dicet̃. Et poetica vel poeſis nō dicit̃ vt aiūt indocti a poio qđ eſt fingo ſȝ ab antiquiſſimo grecoꝝ verbo. qđ oꝛnate loqui ſignificat.
Polliceoꝛ ſponte. Promitto vero rogatus.
Pontificiū ius adiectiue nō pōtificū ius ſubſtātiue đꝛ gradum pōtificatꝰ adeptus eſt nō pōtificiū
Popina eſt vbi caro cocta ꝛ obſonia publice vendūtur.
Poꝛro ſ̄t certe ꝛ poſtea ꝛ lōge ꝛ vltra. ꝑut ſentētia exigit Et ponit̃ in ꝑ̄ncipio. interdum ī medio
Poſt in oꝛōne vbi q̄ȝ eſt interdū ſubintelligit̃ ſic. intra ſecūdum diē q̄ȝ venit oꝛōem habuit. hoc eſt poſtq̄ȝ venit
Potiſſime nō dicit̃. ſed potiſſimum
Puer p̄ter ſuā generalē ſignificationē ſ̄t ſeruū. ſ̄t etiā centenarium. Pudet verecūdię. Piget penitētię eſt.
Pullus. a. um. i. niger. vt pulla veſtis
Punctus ſubſtātiuū barbarꝫ eſt. Sȝ punctum neutralit̃ ꝛ punctus adiectiue. latina ſunt.
Pupillus eſt q̄ patre caret. ſȝ ſolum ī puerilitate Oꝛphanꝰ eſt ſine patre ꝛ matre. Oꝛbus ē quicūq̄ȝ aliqua chara re ꝑuatꝰ eſt. vt parēs amiſſis liberis oꝛbus eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Putare eſt credere ⁊ purgare. Jn̄ Putamina q̄ ab arboribꝰ exci-
dunť. inde Cōputare. reputare. reputatio. homo malę reputati
onis nō diciť. ſʒ exiſtimatiōis vel opinionis
Plura pn̄t eſſe duo ⁊ ꝯparatiuū eſt Cōplura niſi plura a duobus
eſſe non poſſunt
Pluries nō diciť ſʒ frequēter vel ſępe Cōplurimū ſuꝑlatiuū ad
uerbium. ꝓ plerumqꝫ aliquā do legiť
Pręſt ante. vt p̄matura mors. ſt ad. vt illū pręme ꝯtemno. i.
ad mei ꝯparationē. Capiť ꝓ ob. vt p̄ dolore aſſideo. ꝓ valde. ⁊ tunc
cū his dcōnibꝰ adiungiť. vt p̄diues. ⁊ nō ꝑdiues. p̄celſus. pręcox
pręcultꝰ. nō percultꝰ. p̄clarꝰ. p̄dulcis. p̄durꝰ. p̄fulgēs. p̄longus
pręlatꝰ. ꝑpotēs. p̄maturꝰ. Pręvęhemētiꝰ q̄ꝫ per auget
Pręuaricor eſt a recto diſcedē Jnde Pręuaricator trāſgreſſor ē
q̄ſi tergū vertē. veritatē diſſimlare. ⁊ q̄ſi ſubťfugē
Precor cum dtō ⁊ accō poſitū ſt optare. vt bonā mihi fortunā
precor. Jmp̄cor in malam frequētius capitur ſignificationē. vt
morbos mihi non imprecor
Pręcepta ⁊ p̄ceptiones ꝓ diſciplina ⁊ regula ponūtur.
Pręcox eſt quaſi ante legittimū tempꝰ excoctum
Pręmaturꝫ diciť quaſi nō maturꝫ. vt frumēta poma. ꝑ trāſlatio
nem cętera. vt ętas pręmatura
Pręparare eſt quę vtilia fore creduntť ante parare. ſʒ Apparare
ad dignitatem pertinet vt pompam
Prępoſterꝰ ⁊ p̄poſtere q̇ priꝰ agēda poſteriꝰ agit. ⁊ ecōtraria
Pręruptus eſt in altum eleuatus.
Pręſentialiter nō diciť ſed palam.
Pręſens tribꝰ tꝑibꝰ iungiť. vt pn̄s ſum. fui. ero. ⁊ ſt ſubitū ⁊ in
alterꝫ tempꝰ minime dilatum. vt pn̄tem mortem horreo Jnde
Pręſentiſſimū ſcʒ qđ maxime ſubitū eſt. vt venenū.
Pręſidium eſt cauſa tuitionis poſitum Subſidium loco auxi-
lij ſuꝑuenit. Auxiliū ab exteris dať. Jnde dicunť Auxiliatores
adiutores extranei
Preſto ſt pn̄tem ⁊ nō paratum ſiue promptum. vt imperiti ex-
ponūt Et iungiť cum ſolo verbo ſum ſimplici. oratorie vt pręſto
ſum. Sʒ cum ſum cōpoſito poetice. vt p̄ſto adſum.
Pręſtolari eſt ante ſtare vbi quē venturꝫ excipere volumꝰ
Pręter ꝓ vltra poniť. vt erāt p̄ter mille. Etiam exceptionē ſt.
vt nullꝰ pręť me ſcribit. Etiā ꝓ ſine poniť tunc iungitur abltō.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

vt p̄ter cōdemnatis. id eſt ſine.

Preterit⁹ papa ⁊ ęſtas p̄terita ⁊ ſil'ia male dicunt̄. ſ3 bene ſupior

Priuate nō dr̄. ſ3 priuatim ⁊ priuato.

Priuati dicunt̄ qui nullū publicum exercēt officiū

Publij ꝯo ſeu publici q̄ publicum exercēt officiū.

Pridem eſt nō longo tp̄e prius a nūc. ⁊ interdū a tūc. ⁊ ſt qd̄ nu
per. Et ponit̄ quandoq3 cum q̄3. vt q̄3 pridem veniſti. Et ita pri
dem laboraui. Item pridem ꝑ nup̄ ſic male ponit̄. pridem me ro-
gauit. q2 nup̄ dicēdum eſt. Vn̄ Lau. Nup̄ ex cecilia redij. cum
p̄terito iungit̄. S3 iampridē ex cecilia abſum. vel iamp̄dem ex
cecilia redij cū vtroq3 tp̄e. i. ſup̄iorib⁹ dieb⁹ vel menſib⁹ ex cecilia
redij Etiam dies multi Dies aut mēſes ſunt ex quo abſum ex ce
cilia De iſtis patet ſupra in dudum

Pridie eſt q̄ſi priori die. hoc eſt q̄ſi heri. nō tn̄ p̄ntis diei ſ3 cuiuſ
dam alteri⁹. aut p̄teriti. aut futuri. vt vxorē pridie ductam. po-
ſtridie repudiauit. Et iungit̄ gtō. vt p̄die illi⁹ diei. ⁊ nō bene dr̄.
pridie hui⁹ diei. q2 habem⁹ heri. Etiā iungit̄ accō. vt p̄die kalen
das. idus. nonas. i. die p̄cedēte quo ille fuerūt vel erūt.

Pridianus ex pridie fit. vt pridiana obſonia pro quo hoſternus
abutimur.

Poſtridie q̄ſi poſtero die dr̄. i. q̄ſi cras. nō p̄ntis diei. ſ3 cuiuſdā
alteri⁹. aut p̄teriti aut futuri. Et iungit̄ cum q̄3. vt poſtridie. q̄3
fecerim Etiam ſine q̄3 ponit̄. vt venit poſtridie ad me. i. veīt die
ſequēti illum diē quo hęc acta ſunt.

Poſtridian⁹ nō eſt in vſū. ſ3 ꝓ eo abutimur craſtin⁹.

Prim⁹ interdum ē optim⁹. interdū ſup̄latiu⁹ a pridē. qn̄q3 ē no
men numerale. ⁊ tūc de duob⁹ bene dr̄ primus.

Priſca dicunt̄ q̄ ſup̄iorib⁹ ſęculis Priſtina quę ſup̄iorib⁹ annis.
mēſibuſq3 noſtraq3 memoria fuerūt

Proin ⁊ ꝓinde idem ē qd̄ ideo. vel poti⁹. ideoq3. Semp̄ eīn a ſu
periori ſentētia depēdet. ponit̄ etiam ꝓ q̄ſi vt narratio eſt rex̄ ge-
ſtarum expoſitio

Pro ſt ſcd̄m vel quantum. vt ꝓ ſe quiſq3 ꝓ virili. ꝓ virib⁹ pro
mea cōſuetudine. i. ſcd̄m vires

Prouocare eſt appellare. ꝓuoco ⁊ laceſco eſt ad pugnam ⁊ cōcer
tationē excito atq3 tēto. Et capiunt̄ in bonā ⁊ malā partē

Pro vno die librꝫ mihi cōmoda male dicit̄. bene vero ad vnum

diem. dies enim libro non eget.
Probrum ſt rem turpem ꝑ infamia vel crimīe capit᷑. Inde Ex
probrare eſt cum enumeratiōe beneficioꝝ aliquem immemorem
bn̄ficij accepti vicio ingratitudīs inculpare. vel etiā qualēcūq̄ꝫ
culpā īpropare. Jn̄ obprobriū eſt cōuiciū vbo poti⁹ q̄ꝫ facto
Procinct⁹ quaſi p̄cinct⁹. hoc eſt expedit⁹ Jn̄ in pcinctu
Pro futuro anno male dr̄. ſed in futurum ſiue in ſequētem an-
num dicendum eſt
Prohibeo a veto ⁊ inhibeo differt. qr ꝓhibeo an̄ rem incœptam
Ueto ne q̇d īcipias l᷑ facias Jnhibeo iā re īcœpta. ⁊ ne q̇d pagas
Pro magna vel maiori ꝑtem nō dicit᷑. ſꝫ ex magna.
Promontoriū eſt ꝓcul eminēs in mari locus.
Propediem ſt qꝑ ꝓpe eſt dies quādo hoc fiet
Propi⁹ aduerbiū dtō iungit᷑. vt ꝓpius ſtabulis. Et accō vt ꝓpi
us vrbem. Et Proxime cum accō iungit᷑. vt ꝓxime hoſtes
Propt̄ ſubaudit᷑ poſt vba abſoluta cum accō ꝯſtructa vt indig-
nor. doleo. vel grauor illud id eſt ꝓpter illud
Proſequor ſt actionē affectū alteri⁹ declarantē. ⁊ ſꝑ cum abltō
ponit᷑. vt ꝓſequor te caritate vel odio. ⁊ capit᷑ in bonā ⁊ in malā
partem ꝓ inſequor

Uando ⁊ qn̄quidē ſt qm̄. ſic. Quādo ſiue qn̄quidem
orator eſt vir bonus. Js citra virtutem intelligi non
poteſt.
Quamlibet quātumlibet idem ſignificāt q̇d quantū
cūq̄ꝫ. vt ꝓdit ſe quamlibet cuſtodiat᷑ ſimulatio. ⁊ gloria quantū-
libet occulatur
Q̄ꝫ cōiunctio duo ſt quātum ⁊ valde ſiue vehemēter.
Pro quātum poſitiuo iungit᷑ vt ſcio q̄ꝫ verū ſit. Etiam ſuꝑlati-
uo his vbis mediātib⁹ poſſum. queo. valeo. licet. ⁊ ſimilib⁹ vt re
dimo q̄ꝫ queo minimo. Et ponit᷑ verbum inter q̄ꝫ ⁊ ſuꝑlatiuū ſre
quētius vt q̄ꝫ poſſum maxime
Q̄ꝫ cum ꝯꝑatiuo male iungit᷑ etiam vbo poſſum interueniēte. vt
dixi q̄ꝫ breuius potui. quāt⁹ta tum loco q̄ꝫ ꝑ quātum cum ſuꝑla
tiuo ponit᷑ dictis vbis interueniētib⁹. vt ego ſtudeo adhibita q̄n
ta maxime poſſum cura. Et ſequēte ita hoc modo. vt q̄ꝫ breuiſſi
me dici poterat ita dictum eſt.
Q̄ꝫ ſine vbo poſſum, non ꝯꝑatiuo iungit᷑ ſed con. Male em̄ dicit᷑

q̄ȝ plures libros legi. ſȝ bene complures
qȝ ⁊ tam quā̄do ꝓ quātum ⁊ tantum capiunt raro cum compati uo. frequētius cum ſuplatiuo iunguntur. vt tam magis amaris q̄ȝ minus es malus. Et tam doctiſſimus q̄ȝ ſtudioſiſſim⁹ es. Itē qȝ quiſqȝ eſt optim⁹. Ita honeſtiſſimus viuere debet. quę idem va lent acſi diceret vt quiſqȝ ita.
Quāꝓ valde ſuplatiuo iungit. vt q̄ȝ doctiſſim⁹. poſitiuo iungit i teruenietib⁹ dictionibus iſtis quę ꝓ q̄ȝ ſignificāt ſcȝ ſane ad mo dum. valde. oppido nimium. vt ſane q̄ȝ vtile voce admodum q̄ȝ ſuaui. oppido q̄ȝ libens nimis q̄ȝ ineptum
In quibus per q̄ȝ frequētius dicit Ita duo q̄ȝ ⁊ vt ſepe ꝓ ad po nunt ſic Iuuenis nimis eſt ad dādum ſibi tale negociū barbare dicit qđ ſic latine đ Iuuenis nimis eſt q̄ȝ vt ſibi tale negocium detur. vel Iunior q̄ȝ cui detur tale negocium
Quāti ⁊ tāti ⁊ eoꝝ compoſita quātiuis. quātilibet. quanticūqȝ. tātidem. pluris minoris. carius vilius. in gtō ſine ſubſtātiuo po nunt. Cetera ꝟo nomīa in abltō. qñ ꝟbis ꝑcium ſignificantib⁹ iungūtur ⁊ ſimilib⁹. vt addico emo eſtimo. Intereſt ⁊ refert va leo. veneo. venūdo. vendo. cōdemno. cōduco conſtat taxo. diſtra ho. doceo. facio. fœneror. licior. loco. mereor. metior. paciſcor. vt quāti non quāto emptū eſt. nō pluris ſiue carius. ſȝ minoris aut vili⁹ vendo. nō tamē carioris vilioris dicendū eſt
Quātul⁹. a. um. vt quātula nr̄a vita eſt. nō ꝓꝑe exponit. i. pua. Nam interrogatiue đ. ſȝ exponit quātulum magna
Quaſi ꝟo per ſtomachū ironiam ac deriſionē ponit. vt ſcȝ ac vi delicet. de qb⁹ infra. vt ſic alios carpis. quaſi tu mīme carpēdus eſſes. Therētius Quaſi tu hui⁹ indigeas patris
Quatenus ſt quādo. vt quaten⁹ denegat nobis diu viuere relin quamus aliquid quod nos bene vixiſſe teſtetur
Eatenus ⁊ quatenus ꝓ intantum inquātum ponūtur ⁊ exponū tur. vt eatenus te amabo quatenus te bene agentem videbo
Aliquatenus eſt aliquātum vel aliqua ex parte
Quatuordecim⁹. quindecimus. quattuor centum. barbaꝝ eſt. la tinū vero quartuſdecim⁹. quintuſdecim⁹. quadringeni.
Quę hora eſt. barbaꝝ eſt. latinū quota hora eſt. Item qȝ cōiun tio cum ſi cōiunctione nō iungit. bene autem cum ſic. vt ſicqȝ ⁊ cum ita. vt itaqȝ. ꝓ nam interdū ponit ſic. nō ſolum nobis nati ſum⁹. ortuſqȝ noſtri partem ſibi patria vendicat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Queſtus a q̃ror Jn̄ Cõqueror ſt querelam. ⁊ hꝫ in dtõ. ⁊ in ab-
latiuo ybus. Cum autem venit a q̃ro. i. lucrum Jnde conquiro.
tum hꝫ in dictis caſibꝰ ibus

Quia ⁊ qꝛ cõpetūt cauſę efficiēti. Quo ⁊ vt ꝯpetūt cauſę finali.
vt nõ caſtigo te qꝛ odio te habeam ſꝫ quo te meliorē efficiam qꝛ ꝓ
quia ⁊ quo ꝓ vt exponūtur. Et ſępiſſime qꝛ ꝓ quia. ⁊ ecõtrario.
quia pro qꝛ ponit.

Quidem triſariam. i. tribꝰ modis vtimur. diſcretiue. exceptiue
et completiue. Diſcretiue ad ſentētias diſtinguēdas quādo po-
nit tūc in priori clauſula quidem locat. ⁊ in ſecūda altera harum
vero vel autem. vt vnꝰ quidem ſic dicebat. alter vero ſic. Quādo
vero quidē ponitur exceptiue affirmatur. tunc quidem in prio-
ri clauſula. Jn poſteriori vero exceptiua dictio locet vt ſunt ſꝫ ta
men. at attamē veꝝ verūtamē. ceteꝝ. vt grāmaticꝰ quidem es. ſꝫ
nõ elegās tamen Jlle ⁊ quidem nunq̃ꝫ cõiungūtur niſi huiuſmo
di ſequat exceptio ſic Optimi quidem illi viri. ſꝫ nõ ſatis erudi-
ti. ⁊ ꝓ ĳ de is tūc ponit illi Expletiue ponit. vt vulgari ſermone
quidem io ſecūda clauſula poſito. ⁊ nulla prędictarum dictionū
ſequente. vt nemo eſt cõſummatus latinus. aut rarus. quod qui
dem magis reor

Quin ꝓ imo vel potius capit. vt quin tu hoc audi. Uirgilius.
Quin aſpera iuno cõſilium in meliꝰ referet. ⁊ capit etiam ꝓ quo
minus vt nulla eſt medicina quin moriaris. Etiam increpatiua
vt quin barbariſare omitte. Jnterrogatiue ꝓ cur capit. vt quin
iſtā maledicētiam cõpeſcis. Cõponit vt quinetiā qđ ſt inſuꝑ
Quindena duodena. quarētena ⁊ ſimilia ſunt plane barbara.

Quippe ſignificat certe. ⁊ frequentiſſime cum qui vel cum iun-
gitur

Quis compoſitum cū li qꝫ nam. piam. putas. ſeruat s. vt quiſ-
qꝫ quiſnā. Cum ꝟo aliĳs s remouet. vt cum vis. quiuis. cum.
cūqꝫ. vt quicūqꝫ. cum dam. libet. quidam quilibet

Quod ⁊ quid ſic differūt. qđ adiectiuū ⁊ quid ſubſtantiuū eſt
Sic quoqꝫ coꝝ compoſita Jtaqꝫ li quod iungit ſubſtātiuo ſub
cõuenictia trium. vt qđ pręceptū. Sed quid iungit gtõ. vt q̇đ
pręcepti quid boni portas. Jdeo male đr quid mirum. q̇đ bonū.
ſed quod mirum quod bonum eſt dicēdum

Qui ablatiuus duobus modis ponitur. vno modo interrogati-
ue ꝓ quõ. vt q̇ ſcis. i. quõ ſcis. Alio mõ poſtpoſita cum. vt quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

cum ambulas id eſt cum quo.
Quicq̄d ſit ſi ſignificat nominalit᷑. bene dicit᷑. qnicq̄d ſit ſciam.
Sin aduerbialiter ponitur male dicit᷑. ſ; vtcūq; dicēdum erit.
Ita dicim⁹ vtcūq; ſit tolerabo
Quid ꝓ in quo ſic ponit᷑. quid offendi
Quoad ꝓ qn̄ ⁊ quouſq;. vt expectabo quoad redieris
Quoq; ⁊ aliquo ſignificāt ad aliquā ꝑtem vel locum
Quo admiratiue atq; interrogatiue ponit᷑ vt quo mihi fortuna
ſi nō cōcedit᷑ vti Quo ꝓ min⁹. quo ꝓut. ⁊ min⁹ pro nō exponit᷑.
vt quo ſeti⁹ exponit᷑ vt nō ſetius.
Quis que quod ꝓ tātus. ta. tum. ⁊ quātus. a. um. elegant᷑ po-
nit᷑. vt ihesus que pietas ſua ē id eſt quāta vel tāta. Is ea id ⁊ tā
tus. a. um. ſicut q̄s ponunt᷑. vt ea ſiue tāta ſua pietas ē. Item ea
pietate ē. i. tāta. plus em̄ ē qſi diceret᷑ ꝓ ſua pietate.
Quidā quiſq; quiſpiā aliq̄s differūt. ꝙ q̄dā certū ē. cetera vero
incertū hominem vel incertam rem
Quilibet ⁊ quiſq; ſic differūt. quilibet ꝑticulare diſtributiuū eſt
id eſt quiſq̄s ⁊ vnūquēuis ē Quiſq; ῡo eſt vniuerſale collectiuū
Itaq; quilibet hō currit. ſi de oib⁹ intelligat᷑. barbare dicit᷑ Lati-
ne ῡo ſi de vnoquoq; particularit᷑. Collectiue āt de oib⁹ ſi intelli-
gim⁹. quiſq; dicendū eſt. vt do tibi quēlibet librorum meorum ſi vnū
tantū. ſ; quē elegeris. Itē do tibi quēq; librorum meorum de omnib⁹
ſimul itelligo. Quilibet em̄ ſi vl'e diſtributiuū eſſet nō iungeret᷑
cū vn⁹. vt q̄libet vn⁹. qd̄libet vnū. qd̄ tn̄ latiniſſime dicit᷑.
Qd̄q; licet adiectiuū ſit imperite ponit᷑ aliqn̄ ſine ſubſtātiuo. vt
vnumqd̄q; cum vnūquidq; ſit dicendum.
Qd̄q; ē vnumqd̄q;. vt nō quodq; ꝑceptorum elegātium ꝓſequi
hoc opuſculo inſtitui
Quiſq; ſuplatiuo iungit᷑ ⁊ poſtponit᷑ vt optim⁹ quiſq;. Et cum
poſitiuo. vt quiſq; pius. vt patuit ſupra in elegātiis orationum
Quot ⁊ tot ad numerum referunt᷑. ſ; tātus ⁊ quāt⁹ ad quātitatem
Quotannis ſiue menſib⁹. i. ſingulis annis ſiue menſib⁹
Quotennis ⁊ totennis. quoteni toteni nō legunt᷑
Q; cōiunctio vitāda eſt. nam oratio ſuppoſiti ⁊ appoſiti. ꝙ pre
cedente debet mutari in infinitiuū. vt gaudeo ꝙ ſtudeas id ē gau-
deo te ſtudere. ꝙ autem. et ꝙ vero. ad diſtinctionem ſentētiarum
frequenter ponuntur. vt ꝙ autem ſcribas. vel qd̄ vero petas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

E in ꝯpōne iteratione̅ ſt vt redeo reuertor. Sꝫ multa compoſita ꝓ ſimplicib⁹ accipiunt̄. vt recido. repugno reuinco. i. cado pugno vinco. Jte̅ ſepe hn̄t ꝯtrariam ſignificatione̅ ſimpliciū. vt retego. i. qđ tectum eſt denudo. Recludo. i. quod clauſum eſt aperio reuelo. id eſt velatum tollo.

Recipio me in domū. i. reduco. recept⁹ reductione̅ ſcat

Reus a re quā debet eſt dict⁹. vel qui argit̄ debere.

Recaluaſter q̇ fronte calu⁹ eſt. nō toto capite

Reciduū eſt renaſce̅s. vt pctā renaſce̅tia recidiua ſunt.

Recolo eſt q̄ſi meditor ⁊ i me̅te tracto ꝓ recordor nunq̄ꝫ repit̄.

Refero. i. reporto. ſꝫ cum accō. vt ad magiſtꝝ libꝝ refero. Etiam ē narrare. ſꝫ eſt cū dtō vt hec tibi refero. Jte̅ eſt renūciare mādata ab altero data. ſꝫ cū accō ad mediāte. vt ad te hec refero. Etiā eſt in cōſultatione̅ fero. vt hec ad ſapie̅tes refero.

Regium ⁊ regale drn̄t qꝛ regiū dicit̄ qđ eſt vel fuit regis. Sꝫ regale dꝛ rege dignum.

Reliquū ꝓ reſtat ponit̄. vt abſolutis oib⁹ reliquū eſt ꝯcludē.

Res varie ponitur. vt res domeſtica. res familiaris. rex vxoria. res militaris ⁊ ſic i ſilib⁹ Res etiā vtilitate̅ ſt vt hoc in rem tuā feci. Ab re. i. p̄ter vtilitate̅. impudicā rem hoc vocabulo circuimus. vt iſte cupit habere rem cum illa

Reciſco ꝓꝓe eſt rem quam neſciebas poſtq̄ꝫ geſta ē ſcire ⁊ rem occultā inopinatā inſperatāqꝫ cognoſcere

Retractare ſt improbare. Etiā eſt iterꝝ tractare ſꝫ raro

Ridiculoſius ⁊ ridiculoſe nō dicunt̄. ſꝫ ridicul⁹ ⁊ ridicule

Rubrica ſt rubrū colore̅. Jn̄ Rubricata. i. rubro colore tincta. Et rariſſime ꝓ eo ponit̄ qđ latine titul⁹ dicit̄

Rumor ⁊ fama ſignificāt que̅dam ſermonem in ppl'o ſine certo autore de re aliq̄ rece̅ti ſiue bona ſiue mala
Jte̅ rumor cum p̄mo ſpargit̄ Et fama etiam dꝛ cū ſermo rei diu inualuit. Jte̅ famā egregie deſcribit quarto eneydos Virgili⁹ dice̅s. Fama malū q̇ nō aliud veloci⁹ vllū Mobilitate viget

Al in ſingulari ⁊ maſculino ſt vrbanitate̅ aut ſapie̅tiā. Thereti⁹ Qui ſale̅ haberet q̇ in te eſt. Jn plurali ſt iocos. ibi ꝟbaqꝫ cū ſalib⁹ aſperiora dedit. Sꝫ ꝓ gule irritame̅to maſculini ⁊ neutri generis reperit̄ plurali carens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Saluber ſiue vſitatiꝰ Salubris ē fere ſalutifer vel ſalutaris
Sane ꝑt certe ⁊ iungit poſitiuo. interdū ſuꝑlatiuo.
vt ſane difficilimū. Cū ita ⁊ ꝟbo iungit. vt ſane vero.
Sanies viuoꝝ fluens putredo. Tabes mortuoꝝ quę ſtat.
Satagere eſt eoꝝ qui pręſe ferūt ſuam. ſollicitudinē in periculo
aut in aliqua anxietate
Scaber aliud eſt q̄ʒ aſper. loricā eñ aſperā vocamꝰ. ſʒ vngues ⁊
dentes ſordidi etiā ſi nō tactu aſperi ſcabri dicunt
Scaphiū eſt vas ad aquā leuandā. vel ad mingēdum aptū
Scilicet ⁊ videlicet ſignificāt certe. Ponūtur ꝓꝑe ꝑ amaritudi
nē quādam cū deriſu ꝑmixtā. Aliqñ expletiue
Scintilla d̾r cum ardet. Fauilla autem extincta eſt.
Scribo tibi. et ad te dicit
Scorpio venenoſum ē aīal. Scorpiꝰ ſignū eſt cęleſte
Schola a ꝟbo gręco ſcholazo venit qd̓ eſt vaco. q̄r vt d̓t Feſtus
pōpeiꝰ Cęteriſq̄ʒ rebꝰ omiſſis pueri vacare dn̄t liberalibꝰ ſtudijs.
Scholaris ꝓ diſcipulo barbaꝝ eſt. latinū vero ſcholaſticꝰ ſʒ ſcho
laris eſt res ad ſcholam ꝑtinēs
Scurra eſt q̄ riſum ab audiētibus nō ſalua dignitate ꝑſonę cap
tat. Paraſitꝰ aūt a para iuxta ⁊ ſitꝰ gręce. i. cibꝰ latine. ⁊ ē qui ḡ
tia vētris replēdi oīa ad volūtatē aſſentādo loquit
Secus te ſedeo nō dicit. ſʒ ſcd̓m te.
Scd̓m ꝑt iuxta. vt ſcd̓m naſum eſt oculꝰ Etiā eſt ꝓ vt ſcd̓m me
iudica. Et ē poſt. vt ſcd̓m deū hoīes hoībꝰ vtiles eſſe debēt Item
ſignificat autoritatē. vt ſcd̓m euāgelium
Sed ad alteriꝰ rei mentionē trāſitum facē denotat
Semētis eſt ſatio ſiue ſeminatio ſiue ſemen.
Meſſis dicit tum ipſa meſſio. tum ſeges iam matura
Seges eſt nōdum demeſſa fruges eoꝝ ſeminū ex q̄bꝰ panis ↄfici
tur. Fruges quicq̄d ex fructu terrę in alimoniā ꝟtimꝰ.
Senecta Senectꝰ Seniū ſignificāt ętatē ſenilē. Juuēta autē
iuuenilis ętas ⁊ etiā frequētia iuuenum. Alijs placet ꝙ ſenecta
ętas illa. ⁊ ſenectꝰ congregatio ſenum.
Senes dicunt quātum ad ꝑmā eoꝝ vitā ſenilē eo ꝙ ad vſq̄ʒ ſeni
lem ętatē vixerint. Uetēs quātum ad publicū tempꝰ ꝙ alia ęta-
te vixerūt. etiā ſi ad ſeniū nō ꝑuenerint vñ quidā Juniores fue-
rūt ſeniores veteribus. Antiqui magis veteres q̄ʒ ſenes dicunt
Senſim idem eſt quod paulatim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Sentētiam dicit cōſiliarius. ſꝫ ſniam fert iudex
Sepultꝰ eſt quoquo modo cōditus vel abſconditus. Humatus
vero dicit̄ humo cōtectus
Serius. a. um. nō eſt iocoſus. ſꝫ verus ⁊ grauis Inde Serio ad
uerbium Sꝫ ſerioſus ⁊ ſerioſe nō dicunt̄
Sero latinum eſt De ſerō vero barbarum
Seruio neceſſitatis eſt Inſeruio voluptatis
Seruitꝰ cōditionis eſt cui opponit̄ libertas. Seruitium autē
ipſa ſeruitꝰ eſt. aut ſeruientis actio
Si ꝑ quia indicatiuo iungit̄. Si cōditionalis aliȷ̄s modis vt ſi
deꝰ eſt animꝰ. ſi ſeruaueris p̄cepta. vt placet quibuſdā nunq̄ʒ ſi ꝑ
non exponit̄. Etiam optantis aduerbium eſt p̄cedente. vt o ſi cœ
lum rumperes ⁊ deſcenderes
Sic ⁊ ſicqꝫ in ſitu differūt Sic ponit̄ prima ꝑte clauſulę. vt cā
nulla alia dictio antecedat. Sꝫ ſicqꝫ ⁊ prima parte ⁊ ſecūda ali-
qua dcōne p̄cedente. vt ſic factum eſt. factūqꝫ ſic eſt.
Silua eſt nomē generale ad nemus. ⁊ lucum Saltꝰ eſt inuia ſil
ua nec trāſeūtibꝰ ꝑuia. Lucus religioſus locꝰ manu cōſitus
Simul latinū eſt. inſimul barbaꝝ eſt. Simul ꝑ et geminat̄. vt
hoc opuſculuꝫ edidi ſimul vt fructum ſtudioſis parerem. ſimul
vt meritū apud deum obtinerem. Et nō geminat̄ cum et ſimplo
vel geminato. ⁊ tūc pariter ſignificat
Simulare eſt fingere ſe eſſe qđ nō eſt. Diſſimulare fingere ſe nō
eſſe qđ eſt. Inſimulare eſt crimē ingerē vel incuſare Inde inſimu
latio eſt falſi criminis incuſatio
Simultas eſt odiū latēs dr̄ a cōtrario q̄ꝛ minime ſunt ſimul vl̄
a ſimilitudine. ſimulata adincem loquūtur.
Simulat vel inſimulatqꝫ. ſt poſtqꝫ
Sin ⁊ ſi ſolo ſitu ſic dr̄n̄t. Nā enī li ſi repetēdum eſt. vbi duoꝝ
fere oppoſitio ē. tūc ſi in p̄ori clauſula poſita. ſin in ſecūda poſtu
lat. vt ſi me ſerio amas. Iuua. ſin minꝰ omitte. Rariſſime aūt ſin
ponit̄ nō p̄cedēti ſi. iūgit̄ autem cum alit̄. alias ꝟo minus ꝑ non
Imperiti autē Sin autē ꝑ ſi nō exponūt q̄ſi in ſi. aut in autem
includeret̄ negatio quod eſt falſum. Etiam quidam ſi ꝑ ſed ſi ex
ponunt imperite
Synecdoche figura oratoēs rariſſime vtunt̄. poetę ꝟo ſępiſſime
per accm̄. hyſtorici ꝑ ablatiuū. vt oratorie dr̄. caput mihi dolet.
poetice caput doleo. hiſtorice aūt capite doleo. pedibꝰ ęgrotꝰ non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

ambulo Oratorie pedib⁹ ęgrotis nō ambulo.
Sigillatim a ſigillis ſignāter Singulatim a ſingulis ē pticula
rit. Et ſingulatim quoq̄ʒ dicit
Singulis quiſq̄ʒ non dr̄. ſed ſinguli quiq̄ʒ
Siquidem eſt dictio ꝯpoſita. ſignificat nam. vt dico iudęos pl⁹
q̄ʒ ſicarios . pluſq̄ʒ parricidas eſſe. ſiq̄dem eſt atrocius parentem
oīm ieſum occidere q̄ʒ ſuū ꝓprium. Quādo vero duę ſunt dictio
nes facile eſt noſcere. vt ſiquidem verū eſt.
Socer dr̄. nō tn̄ Socera. ſʒ ſocr⁹. i. mater vxoris
Socius plęrūq̄ʒ eſt in periculis. in negociꝫs. ſeu ꝗſq̄ʒ reb⁹ arbitꝛo
fortūę ſubiectis Sodalis ꝯo in mēſa. ſeu reb⁹ leuiorib⁹ ⁊ ꝓpe vo
luptuoſis dicitur.
Solari eſt quē re amare. Releuare. Cōſolari autem ꝯbis.
Solatium. Cōſolatio idem Solamen etiā. ſʒ magis poeticū eſt
Soluēdo ſum ſiue nō ſum. ſt ſufficio vel nō ſufficio ꝓ eo qd̕ pe
cunia vel remuneratiōe ſoluere debeo. ⁊ vt placet quibuſdā dtūm
poſtulat licet nō ſemꝑ ponat. interdum gtūm nunq̄ʒ accūm. vt
magiſtri doctrinę ſoluēdo nō ſum
Somniū quo dormim⁹ Inſomniū qd̕ in ſomnis videm⁹. Sed
inſomnia ſingulari ⁊ fēi gn̄is. ſignificat vigiliam
Sono campanam non dr̄. ſʒ pulſo. campana em̄ ſonat ſʒ homo
campanam pulſat. Sono hoīem poeticum eſt
Sophiſta a ſophos ſapiēs. quaſi ſapiētis ęmulator.
Sotular. barbarū eſt Calceū latini dicūt.
Spem capio de te. Ducor in ſpem. idem ē q̄ ſpero vel ſperare in
cipio. Reſono in te ſpem. plus eſt q̄ʒ ſperare
Spōdere eſt idem cum polliceor. i. vltro ꝓmittē.
Squalens a ſqualore. i. ſordib⁹. ſiue ſquama ſplendēs
Sterno humi veſtes ramos. Sterno humum floribus ⁊ lectos
tapetis.
Stilus eſt inſtrumētum ſcribēdi. etiam ſermonis caracter.
Stipēdiari⁹ eſt qui nummū ſoluit Stipēdiat⁹ qui recipit
Strophiū eſt delicat⁹ pānicul⁹ ad nares tergēdas
Studeo dtō vel accō iungit. vt ſtudeo poetice vel poeticā
Stufę barbarū eſt. latine vero dicunt thermę ſi tm̄ calefacimur
aut balnea ſi lauamus.
Stult⁹ q̄ iprudēs iprouid⁹. ſʒ nō iſpiciēs ē. ⁊ dr̄ a ſtupeo fatu⁹
q̄ i dcis iſipiēs ē. iſulſus aio. ſtolid⁹ q̄ ad naturā pecudū accedit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Suadere ⁊ diſſuadere in actu eſt. ꝑſuadere in effectu eſt. i. ſuaden
do inducē vel obtinē. Diſſuadere eſt cōtrariū ſuadere.

Sub cōpoſita diminutionē fit. vt ſubridere etiā ponit̃ ꝓ in. vt
ſub idem temp⁹. ſub eādem horā. hoc eſt in eo.
dem tp̄e. ꝓ an̄. vt ſub oculis. i. an̄ oculos.

Subinde. i. deinde vel ſtatim. vt cū lectionē audiui a mgr̄o ſub-
inde ſtudeo Etiā ꝓ Identidē ſiue frequēter cū quodā interuallo fit
vt ſi iter faciens ad comitem crebro reſpiciam. dicam: ſubinde
reſpicio.

Suburbanum in ſingulari d̾r quelibet poſſeſſio. ſ; in plurale ſi-
ne ꝓnoīe meus ⁊ tu⁹ dicit̃ vicus q̇ ſub vrbe ſtat

Succēſere in re graui. iraſci in re leui. Unde ſuccēſet amic⁹ qui
dem leſus.

Suffragia ſunt in electionib⁹ voces. que quidē ſuffragia ꝓ auxi
lio ſepe ponunt̃. Inde dicitur

Suffragor ꝓ auxilium fero. Refragor ꝓ repugno.

Sugillo eſt ſuffoco detraho carpo accuſo

Sumo interdum eſt nimium ⁊ arroganter ſibi attribuere vt id
mihi neq; ſumo. neq; arrogo.

Sumo ſupplicium vel pœnā. i. nō in me ſ; a me infligit̃.

Suparum lineū eſt a ſupra dictum. ⁊ nūc ꝓ camiſia. nunc ꝓ ve
lo ponit̃. nec tn̄ ſuparus legit̃

Suppetias accm̄. ⁊ qūq; ntm̄ pluralē habet. fit auxiliū cum oīb⁹
verbis p̄ſertim cū eo ⁊ fero iungit̃

Sup ſemp requirit accūm ꝓ ea ſignificatione qua d̾r fecit com
mentariū ſup loycā ⁊ nō ſuper loyca

Super. ſupra. ſubter ſic drn̄t Supra denotat diſtantiam rei ad
rem vt cœlum ſupra nos eſt. Super v̄o notat loci ⁊ locati cōti-
guitatē. vt ſuper ſcabellū ſedeo Sup̄ tn̄ interdū etiam cōtiguita
tem fit. vt ſup̄ terrā ambulo. Subter denotat cōtiguitatem loca
ti cum locato. vt ſubter aquam nato Sup̄ etiam vltra ſicat vt ſu
pra mediam noctem vel nocte ſup media ſtudui Item ſignificat
in. vt ſuper cœnam. i. in cœna. Super oēs. i. ante omnes alios
hec qūq; ꝯpatiuū ⁊ ſuplatiuū patiunt̃

Superiorib⁹ dieb⁹ ſcripſi. paucis annis me latinum feci. Et in
futuro. paucis annis eram ſcriptur⁹ Triduo aut ad ſummum q̄
triduo me tibi ſatiſfactur ꝓmitto. Nō eſt ſic exponēdum. Per
ſupiores dies ſcripſi. ꝑ paucos. per triduū: ⁊ ꝑ⁹ quatriduū.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Sed intra ſupiores dies paucos triduū ⁊ quatriduū
Supplicuū pena dr̄ interdū ꝓ ſupplicatiōe poniť Saluſti⁹ Nō
votis neqꝫ ſupplicijs mulierib⁹ deoꝝ auxilia parant ſꝫ vigilādo.
agēdo bene cōſulēdo ꝓſpere oīa cedūt.

Aberna eſt omnis officina vbi quid publico vſui effi
citur aut venditur. Et non ſolum officina vinaria.
dicitur taberna.

Tacet qui loqui deſinit. Silet qui nondū loqui ince
pit. Reticeo dolores Obticeo quoꝝ pudet
Tacit⁹ qui tacet actiue. raro paſſiue. Taciturn⁹ qui facile tacet
Talis ⁊ qualis q̄uis ſibi reſpondeant. alteꝝ tn̄ creberrime poniť
raro vtrūqꝫ. vt talē dico bonū viꝝ ſubaudi qualē intelligo.
In ꝑmis colend⁹ eſt de⁹ qualis eſt alter null⁹
Tandem ſt finaliter: vrgens quoddā hꝫ cum interrogatione po
ſitum. vt quouſqꝫ tandē abutere patiētia mea detractor
Tantiſper ſignificat tādiu. ⁊ poſtulat poſt ſe dum. ꝓ donec. ſiue
q̄diu. Et iungiť nunc cū indicatiuo. nūc cum cōiunctiuo The
renti⁹ Ego tātiſper te dici volo meū. dum id qd̄ volo facis. Iteꝫ
tantiſper in carcē recludiť dum de ei⁹ cauſa cognoſcať
Tantum abeſt. illud aut vnū vt. aut duo vt. poſt ſe habet vnum
ſic tantum abeſt ab offitio. vt nihil officio magis poſſit eſſe con/
trarium. Duo ſic Tantum abeſt vt meis officijs aliquam grām
bonam mihi queſiſſe videar. vt multas etiam inuidioſas ſimulta
tes ſubeundas eſſe intelligam.
Temere ſt incōſulte ſeu negligēter ⁊ ꝓꝑe ſignificat fere. vt haud
temere eſt. i. nō ſine cauſa vel nō improuide.
Teres rotundū atqꝫ in longitudinē vt ſagitta eſt.
Tero eſt temp⁹ per negligētiam cōſumo
Timeo tibi tanq̄ amico. Timeo te tanq̄ inimico
Titubare eſt pedib⁹ nō valētis inſiſtere. vt ſunt ebrij. iſirmi aut
decrepiti. Trāſferť ad animū. vt quotiēs ꝟba ab aīo diſſentiunt
tūc homo titubat. Nutare eſt ꝓꝑe alicui⁹ male ſoliditate molis
ruinam minantis. Uacillare eſt alterno motu incōſtantem eſſe.
vt naues vacuę vacillant
Tua cauſa feci non tui cauſa diciť
Traijcio mare vel flumen id eſt tranſeo
Traijcio exercitum id eſt trans flumen. vel mare porto. aliquan
do vtrūqꝫ coniunctum. vt copias ⁊ rhodanum traieci

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Trans iungit̃ nomibꝰ fluuioꝝ. vt trans iordanem. Raro vero aliijs rebꝰ. vt ſagittam trans puerum ieci. ſꝫ vltra aliijs rebus vt vltra montem.
Trāſlato trāſlataui barbaꝝ eſt. latinum ꝟo tranſfero. tranſtuli aut verto. Interpres nō trāſlator.
Treugę barbaꝝ eſt. latinū vero inducię
Trenarꝰ nō trenara legit̃. ⁊ eſt laconię promontoriū vbi hians aditus ad inferos eſſe dicit̃
Triumphꝰ dicit̃ ſolemnis pompa q̄ victoribꝰ fiebat in vrbē redeū tibꝰ. Trophęum qđ imꝑpetuū victorię teſtimonium in loco publico ſtatuebatur.
Tritum p̄ter ſuā generalē ſignificationē ponit̃ ꝓ vulgari ꝯſueto ⁊ vſitato. vt vetꝰ tritūqꝫ eſt ꝓuerbium
Vaco iunctum dtō ſt operā do. cum abltō ſignificat careo.
Vacat imꝑſonale. curę eſſe vel cōmodum eſſe ſt. vt hoc diſcere vacat
Vale ⁊ valeant. vere ⁊ ꝓꝓe ſalutatio eſt. abeuntis ⁊ recedentis ⁊ abire ſiue recedere ſt. vt ſi deus talis eſt vt nulla gr̄a nulla hoīm charitate teneat̃ valeat. hoc eſt nō ille a nobis. ſꝫ nos a ſe vale dicētes Vale aūt ꝓ pereat male ponit̃. vt tn̄ quidē volūt.
Valitudo indifferēs vocabulum ſolo adiuncto diſcernendum. Vt valitudini cōſulamꝰ. medicum adhibeamꝰ. ſt infirmitatem Sꝫ valitudine bona fuimur. iam ſanitatem denotat
Valde cum poſitiuo vt valde doctꝰ. aut ꝟbo vt valde laudo.
Vas vadis qui in alteriꝰ capitis periculo ſponſor eſt
Vadimonium eſt ſponſio ad certum diem ſiſtendi ſe ⁊ per ſe Vel aduocatum ꝯparēdi in iudicio. Obſes eſt q̇ alterius imperio ea ꝯditiōe tradit̃. vt ſi dator obſidis a fide recedat. in obſidis corpꝰ recipiēdi ius ſit
Ve et vel diſiūctiōes hoc dn̄t. ꝙ vel ꝓponit̃. ve poſtponit̃.
Vel ſt valde. vt bellū vel maximū. ſt etiam: vt vel deo maximas ſemꝑ gr̄as ago. i. etiam deo
Venale ſt rem venditioni expoſitā. ⁊ format̃ a veneo ꝓ vendor
Vendibile autem a vēdo ſt rem quę facile vendi poteſt
Vena eſt cōceptaculum ſanguīs mixti ꝯfuſi cum ſpū naturali ī quo plꝰ eſt ſanguīs ⁊ minꝰ ſpūs. Arterea ꝟo eſt ꝯceptaculū ſpūs naturalis mixti cōfuſi cū ſanguine. in quo plꝰ eſt ſpūs minꝰ ſan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

guinis. motuqꝫ ſuo ⁊ pulſu habitū ⁊ modū febriū ſignificat
Uenit puniēdus nō eſt dicēdum ſꝫ eſt puniēdus
Uenter d̄r qui ventum recipit ⁊ in totum corpus alimenta vi-
te miniſtrat.
Uterus eſt mulieꝝ in quo cōcipimur Aluus receptaculum vbi
ſordes ſunt ⁊ defluūt.
Uereor. caueo. mutuo. timeo. ⁊ ſi͛lia. idem efficiūt. vel cū negati
one. vt vereor ne veniat. vel ſine ea. ſicut timeo vt veniat. Caue
dubites quin veꝝ ſit. Uereor quoqꝫ poſt ſe poſtulat nō an. ſꝫ ne
Male nāqꝫ dicit͛. vereor an ita doct⁹ ſit futur⁹. ſꝫ dicēdum ne.
Uerecūdia eſt honeſtus timor. ignominię. ⁊ ꝓbri ſubeūdi. Pu-
dor ſapiētis maleqꝫ facti. Stupor ſtulti eſt.
Uero ⁊ autem ad diſtinguendas ſn̄ias expletiue ponunt͛ aliqua
ſemꝑ dcōne p̄cedēte. Uero iungit͛ cum neqꝫ. tum age. ſane. iam
em̄. at Illis p̄cedentib⁹ vt neqꝫ vero. Autem cum nō. ſꝫ eo p̄cedē
te iungit͛. vt nō autem mētior. ⁊ vero quoqꝫ. ſꝫ nō poſtpoſito ſic
Sum tibi amicus. aſſentator vero non
Uerba dare eſt v͛bis decipe. vt ſenib⁹ dare v͛ba eſt difficile.
Uerba ad rem conferre eſt ea quę dicunt͛ facto aggredi.
Uerberare eſt verbere cedere. Flagellare flagello qđ ſarmentorū
ſummitas ꝓprie eſt. caſtigare fuſte. pulſare a pello qđ eſt ꝑcutio
et ferio dictum eſt. multis actib⁹ grauib⁹ vehemētiuſqꝫ ꝑcutere.
Uerna ſeru⁹ eſt domi noſtrę natus. i. ex ancilla noſtra
Uernaculus. a. um. eſt domi nr̄ę vel in nr̄a patria nat⁹ In̄ ligua
vernacula quę vulgo materna dicit͛.
Uerſus non ꝓ metro tm̄. quin etiā ꝓ linea improuiſa d̄r. vt hęc
pagella vſqꝫ ad quattuor ⁊ triginta v͛ſus cōtinet
Uerſutus eſt cui⁹ mens celeriter v͛ſatur. Callid⁹ vero cui⁹ tanq̄ꝫ
manus ope concaluit. ſic animus vſu.
Ueſper maſculinū neutꝝ eſt Ueſpere ⁊ veſꝑi noīaliter barbaꝝ ē
Ueſtigare inueſtigare nō ſolū eſt q̄rere. ſꝫ etiam īuenire vt nihil
eſt tam difficile quin querēdo inueſtigari poſſit
Uiaticum nō eſt via. ſꝫ pecunia vel aliq̄d inſtar pecunię in itine͛
faciēdo adiunctū ſignificat
Uiuere ꝓ quo ornate d̄r vitam age͛ ętatem degere
Uices ſue vicem reddo. viceuerſa. ꝑ vices decē vicib⁹ dicit͛. Sꝫ
ꝓ hac vice nūc. ſel' d̄r. ꝓ duab⁹ vicib⁹ bis. ꝓ tot vicib⁹ totiēs d̄r.
Uicē doleo vix cū alio iungit͛ v͛bo Refero mentē ad vicem tuā.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

ſiue tibi condoleo nō dicuntur

Uicinia ſt oēs qui eundem vicum incolunt

Uicinitas nō homies. ſ3 ꝓpinquitatem ꝓprie vicinoꝝ abuſiue aliarum rerum.

Uiciſſim inuicem. mutuo apud grauiſſimos autores rariſſime ī hāc ſignificationem accipiunt. qualis eſt viciſſim ſe laudāt inuicem ſe amāt. mutuꝰ amor. ꝓpe em apud illos accipiunt ꝓ ſecūdo loco vel ediuerſo. vel ecōtrario. vel ꝓ reſpōdent. vt bonus ꝟtutē popellus viciſſim fortunam amat

Uiciſſim aliq̄d facē. eſt id ꝑ vices facē. vt chorus viciſſim cātat cum vna pars cantat. ⁊ alia ſilet. ⁊ ecōtrario. Jtaq3 ſi quis dicat amamus nos inuicem perinde eſt acſi dicēt. Amo te dum tu nō amas me. ⁊ tu amas me dum nō amo te.

Uidet inepte vſurpat ⁊ agreſte. Mihi nō videt̄ ꝙ bene loquaris nō videt tibi qd̄ bene faciā. vobis videt ꝙ male loq̄mur. ita nob videt ꝙ male loq̄mini. videt mihi ꝙ iſti bene doceāt. Erudite vero ſic dicendū eſt. Nō videor mihi videre ꝙ tu bene loq̄ris. etiam iſta cōiunctiōe ꝙ remota. Tu nō videris mihi bn̄ loqui. ſicut vobis videmur male loq̄. ita vos videmini. Jlle videt tibi bene facē iſti vident mihi bene docē. videor mihi videre

Uigilare eſt ꝑnoctare. Excubare die aut nocte. vt ſupra Lucubare Jn̄ lucubratio| Lucubraciuncula res vigilatiōe facta.

Uendicare eſt aliq̄d ſibi ꝓprium facē. ⁊ ſuū eſſe dicere

Uirtuoſus ꝓpe eſt bonꝰ vel ſtudioſus. nō plenꝰ virtute eſt.

Uituꝑamꝰ mala Sz vicio damꝰ etiam bona

Uituperium nō dicit ſed Uituꝑatio.

Uolitare potius q̄3 volare latiniſſimi dicūt

Uolutare ſt cogitare ⁊ perq̄rere. vt hęc mecū voluto

Ullus q̄3uis idem ſignificet cum aliq̄s. differt tn̄ ab eo. q2 nunq̄3 ponit niſi cum negatione. vt nō eſt vllus beatꝰ Aut cōiunctiue. aut interrogatiue. aut dubitatiue

Ulcus per ſe naſcit. Uulnus patēs eſt.

Ultro citroq3 in mutuis factis dictiſq3 vtimur. vt vltro citroq3 in ꝑlio cōcurſum eſt. clamatum eſt.

Ultro ⁊ ſponte differūt. Ultro eſt q̄ſi ſine requiſitione. vt vltro ad me venit nō vocatꝰ Sponte eſt meo aut ſuo cōſilio.

Unus ⁊ alter hoc eſt duo. Unuſq̄ſq3 poſitiuo iungit vt vnuſq̄ſq3 bonꝰ Unus ⁊ ſolꝰ gtō iungūtur vt vnꝰ ſiue ſolꝰ oim ſiue ex om

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

nibus Vñ dictio admiratiue ac interrogatiue ponit̃. ſicut dictio
quo. vt vñ mihi animū. ſupple putes eſſe.
Vndeviginti id eſt vno dempto de viginti Vndetriginta.
Duodeviginti .i. duobus demptis ⁊ ſimiliter per denarios nume
ros aſcendendo.
Vri aduri peruri de aqua. gelu. frigore. vento. dici poſſunt. nõ
autē comburi Comburi ſi dicatur. igni fruſtra additur. cum ni
hil niſi ab igne comburat̃
Vſu venit. i. cõtigit.
Vſurpare ꝑ vi rape. tenere. aut abuti. vulgꝰ ſumit cum ꝑt vti. ⁊
tam dicto qꝫ facto ⁊ in bonam partem.
Vſqꝫ ſignificat in loco. ⁊ ad locū. vt nec vero vſqꝫ diſcedo
Vſqꝫ ꝑter ſuam generalē ſignificationē valde ſignificat
Vſqꝫadeo ⁊ eouſqꝫ ſignificãt intantum ſequēte vt : hoc pacto
vſqꝫ adeo miſeri ſumus. vt nobiſipſis nõ ꝓuideamꝰ Jtem ſiue vt
ſic. vſqꝫadeo voluptatibꝰ laboramꝰ dei iudicium nõ timētes
Vſqꝫ nõ expreſſum ſepe ſubintelligit̃. in hunc modum. vt fides
chriſtiana ad hoc tempꝰ atqꝫ in ęternū duratura eſt
Vſquequaqꝫ ſignificat longe lateqꝫ.
Vt ſicut vti. velut q̃ſi. tanquã ceu. in hoc differũt ꝙ tria ꝑma ſi
militudinē reꝑſentãt. quattuor vltima imaginē innuũt
Reꝑſentant eñ imaginem. i. nõ ipſam plane veritatem. Nam
cum dico tanquã vel quaſi leo iraſceris. methaphora eſt. vbi te le
onem dico. Sꝫ tu paſceris ſicut vel ſicuti leo. ꝯpatio eſt. vbi te
leoni ſimilem eſſe dico. Ceu patuit ſupra.
Vt ꝑt etiam vtinã ſi ſic. vt inuidos dij deeqꝫ omnes perdãt
Vti ꝓ vt ⁊ vtrũqꝫ ꝓ ꝙ interdum exponit̃
Vtvt ſignificat quomodo.
Vtpote ꝑt certe vel qm̃. ⁊ ponit̃ ſicut quippe de quo ſupra
Vt plurimū barbarꝫ eſt. latinū vero frequēter.
Vt pro quippe ſiue vtpote. accipitur cum relatiuo poſitum ſic
vt nõ potui ad maiora aſpirare. vt qui mihi aduerſam habui for
tunam bonis ęmulam
Vt et ita ſuꝑlatiuos. duplicant ſic. vt quiſqꝫ doctiſſimꝰ eſt. Jta
optimus cõponere debet
Vt cū niſi Et niſi ſine vt. ſeruiũt ad auxeſim elegantē ſic. Non
petit accuſatus vt abſoluatur. niſi etiam innocens ⁊ laudandus
iudicetur.

Item niſi ſine. vt ſic ponit᷑ Nam q᷑ ad ea q̃ nobis inuidi obijciūt niſi gloria digna ſunt. fateor eas defendi nō poſſe.

Uter de duobꝰ Quis de pluribꝰ a duobꝰ dicit᷑ Ideo vter ꝯꝑatim̄ et q̃s ſuꝑlatiuū poſtulat. ſicut vtra manꝰ fortior ē. Quis digitorum fortiſſimꝰ Uter poſt ſe latine poſtulat vtꝝ. vt querēdo vter vtro ſit ꝑor. Item vter qñ ꝯponit᷑ cum ly qꝫ. vel qñ ly cum ei ꝑponit᷑. tūc nō vtꝝ ſꝫ alteꝝ poſtulat ſic vterqꝫ amamꝰ alteꝝ. Itē cum vterqꝫ alteꝝ amet. fit vt vterqꝫ amet. Neuter ſicut vter ſic ordinat᷑. cum vterqꝫ amabit neuter alteri officiet Male itaqꝫ dicit᷑. neuter neutri nocuit. ſꝫ neuter alteri dicēdum. Illud vero. vterqꝫ vtriqꝫ eſt cordi poeticum eſt.

Uti eſt gr̄a alterꝰ rei. Frui nullꝰ rei gr̄a qui fruit᷑ quieſcit ⁊ eſt cōtentꝰ; qui vtit᷑ nunq̄ꝫ eſt cōtentꝰ. vtor ſtudio. vt ex hoc poſtea aliquid emolimēti vel honoris percipiā. Fruor bonis meis. hoc eſt voluptatem. delectationēqꝫ ꝑcipio. quare idem ſunt frui delectari ⁊ voluptatem capere.

Utor ꝓ frui interdū dicimꝰ A fruor fretꝰ quod nō vſum vt vulgus ait ſꝫ confuſum ſignificat

Utor relatū ad perſonam ē͡t cōuerſari. vt amico familiariſſime vtor Inde vſus ꝓ cōuerſatione. vt cum bonis eſt mihi vſus hoc ē cōuerſatio familiaritas ⁊ cōſuetudo. ¶ Et hęc de elegātijs terminoꝝ ad pręſens ſufficiunt.

¶ Elegantiarum pręcepta orationum de latinis orationibus ornate componendis. necnō pręcepta elegantiarum terminorum breuiter ex Laurentio de valla et aliorum dictis collecta fœliciter finiunt.

Impreſſum eſt hoc opuſculum Dauentrię In platea epiſcopi. Anno dñi. M.cccc.xc.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 47